VII. évfolyam, 48. szám

1951. november 29

Ludas Matyi

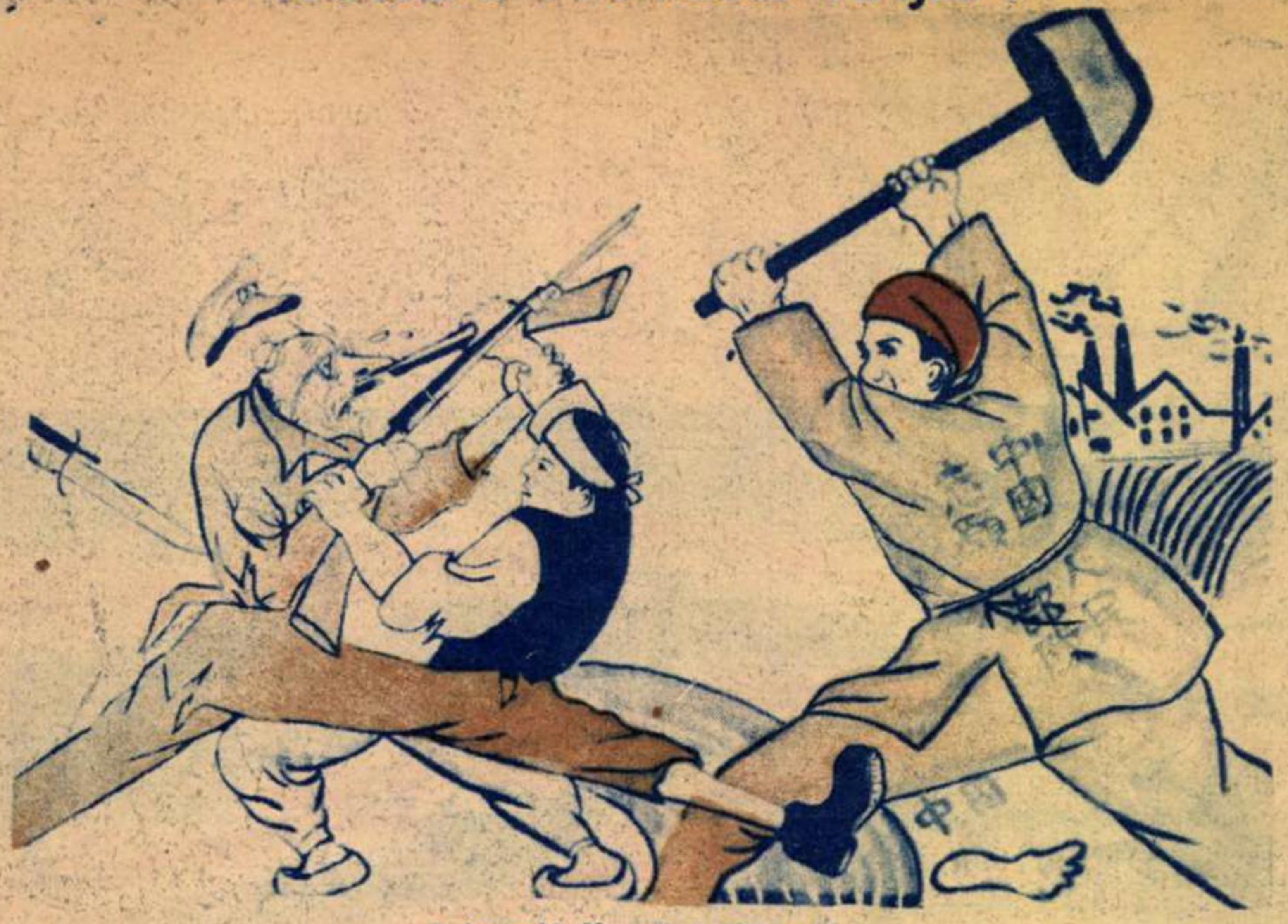

Az ezermester Samu,

aki maga csinálja a feszültséget és maga javasolja a megszüntetését

70 fillér

KOREAI MŰVÉSZ RAJZA

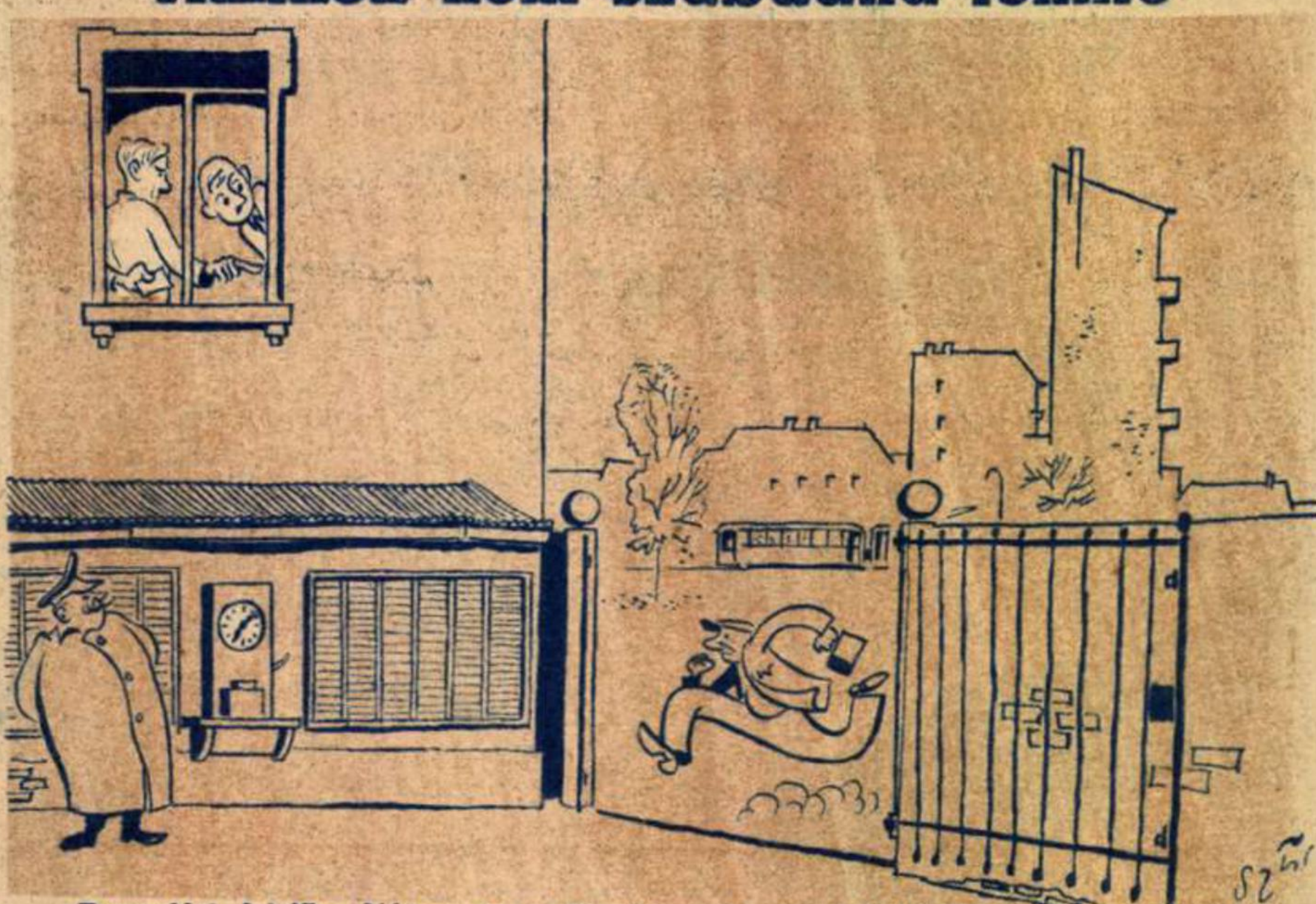
„A harcoló Korea" kiállításról.

Előzetes képünk a Truman—Churchill találkozóról

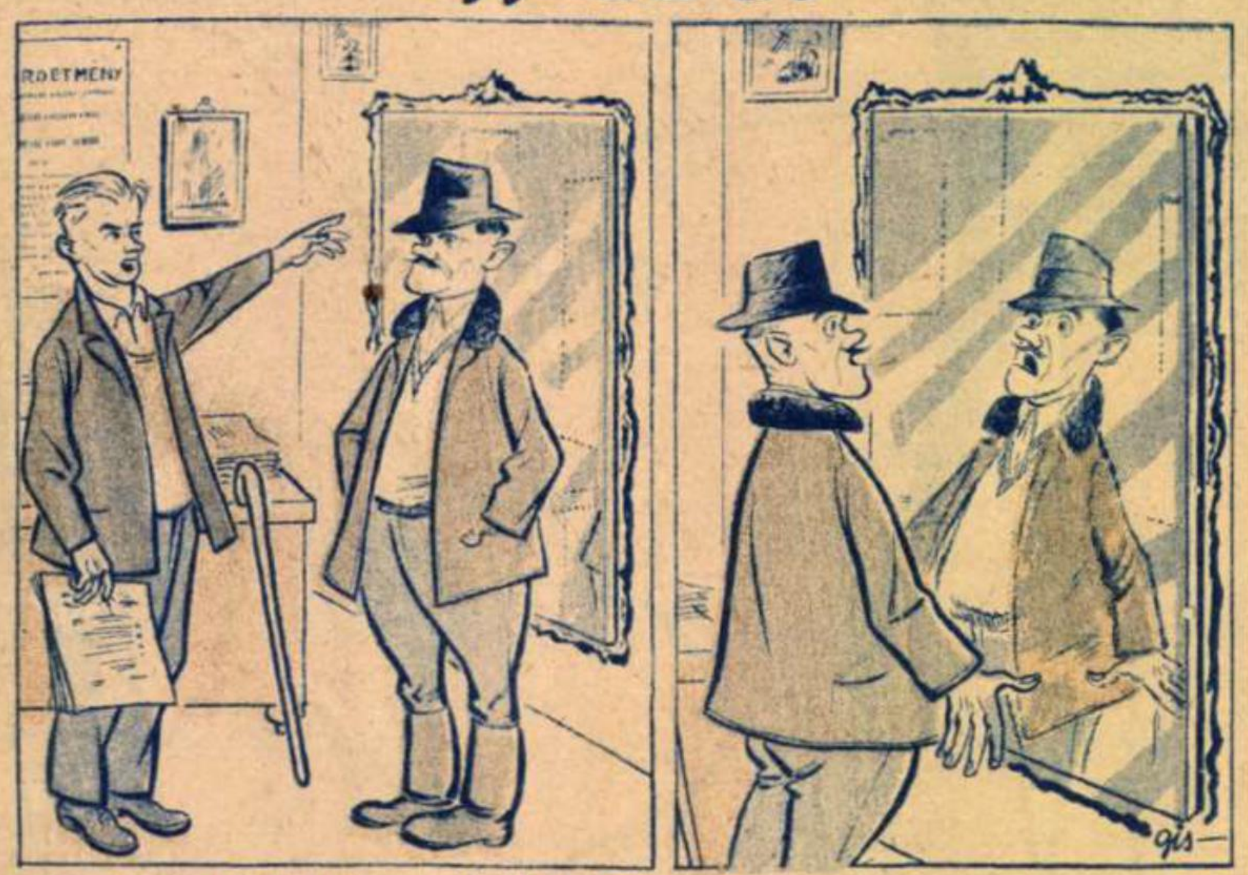
— Maga demokrata? Hahhaha!
— Maga béképárti? Hahhaha!

Aminek nem szabadna lennie

Termelési felelős: Nézze, ez a Kovács már megint későn jön. Úgylátszik megtudta, hogy a munkafegyelem megszilárdításáért indított kampányunk végetért és mától kezdve a selejtcsökkentésért harcolunk...

Egyszerű érv

— Ha késlekedik a beadással, tudja, kinek okozza a legnagyobb kárt?
— Kinek?

— Odanézzen!

A longchampsi remete

1.

A Párist övező festői dombok barlangjainak egyikéből, Longchamps felett, egy ködös novemberi reggelen kimászott egy ember. Szakálla három centiméterrel térdén alul ért, ruhája faháncsból készült, és derekán kenderkötél fogta össze.

Az ember szaporán hunyorgott a világosságon. Kiállt az útra és megállított egy parasztszekeret.

— Vigyen Párisba! kiáltott ellentmondást nem tűrő hangon a kocsisra.

2.

A kocsis először nem értette a dolgot, de aztán rájött, hogy a hosszúszakállú ember csak Illés próféta lehet. Erre mutatott hosszú szakállán kívül idegenszerű kiejtése is.

— Nagyon szívesen, próféta úr — mondta meghatódottan és örömmel gondolt arra, mennyire megnöveli a tekintélyét a longchampsi kocsmában, hogy Illés prófétát vitte a szekerén.

3.

A Place de la Concorde-on a hosszúszakállú ember leszállt a szekérről.

— Elmehet! kiáltott a kocsisra.

A kocsis még ott álldogált egy darabig, de aztán rájött, hogy egy prófétától mégsem lehet borravalót kívánni. A próféták nyilván nem is helyeslik a borivást.

4.

A hosszúszakállú ember döngő léptekkel belépett egy borbélyüzletbe.

— Borotválás, fésülés, kölniviz! — rivallt a segédre.

Mielőtt a segéd magához tért volna, a határozott fellépésű szakállas ember már meg is volt borotválva, fésülve, be volt kölnizve és eltávozott fizetés nélkül az üzletből.

Kint az utcán faháncsruhájának redőiből monoklit húzott elő és szemébe csiptette. Immár egyáltalán nem hasonlított Illés prófétához; egész szemrevaló jelenség lett.

5.

Tíz perc mulva erélyesen kopogtatott Adenauer párisi szobájának ajtaján. Adenauer szolgálattevő szárnysegédje meghökkenve nézett rá:

— Mi tetszik?

— Obermayer SS-tábornok vagyok — recsegte a faháncsruhás. — Szolgálattételre jelentkezem.

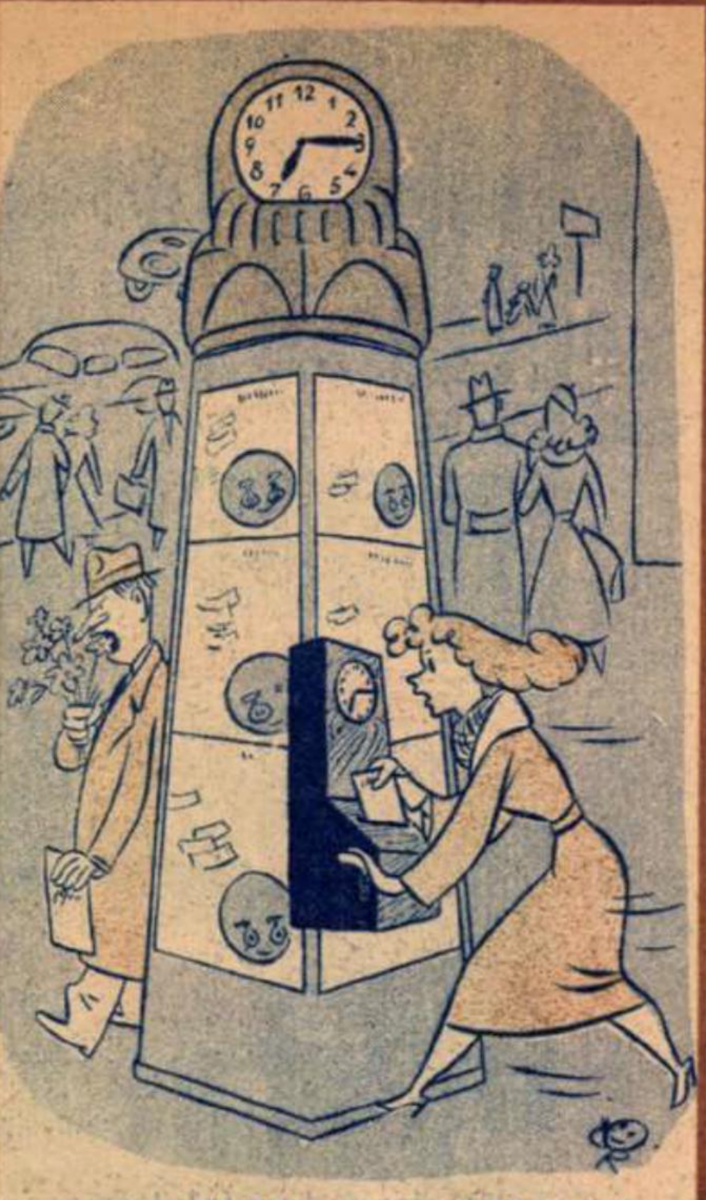
Adenauer csodálkozva kérdezte:

— De hogy kerül ide?

— Itt maradtam negyvennégyben, meg akartam spórolni a hosszú visszavonulást. Kibőjtöltem! Megmondta a Führer negyvennégyben, hogy vissza fogunk jönni...

Gergely Miklós.

Újítási javaslataink

Bélyegzőórát az ismertebb pesti randevúhelyekre.

Sokszor változnak a villamosmegállóhelyek

Javaslatunk: gurítható megállótábla.

Tabi László

A SAKKRÓL

Minden este elmegyek a sakkbajnokságra és nem győzők csodálkozni azokon, akik minden este elmennek a sakkbajnokságra, leülnek egy székre és négy-öt órán keresztül dülledt szemmel nézik a mérkőzéseket. Közülük nem egynek ott szundít a hitvese a vállára borulva, szép példáját nyújtva ezzel a sírig, akarom mondani az unalomig tartó hűségnek. Mert a sakk, ez a pompás szellemi sport, ez a vérkorbácsoló szenvedély, ez a márnemistudomminek nevezzem, csak unalom és gúnykacaj tárgya annak, akit nem kerített hatalmába, annak a néhány fafejű, rideglelkű, minden emberi érzésből kivetkezett egyénnek, akinek mindegy, hogy Szabó László há ötről beüt—e gé hatra, vagy nem üt be, hanem inkább há öt há hatot lép, a sötét futót há nyolcra kényszeríti s aztán áttör a vezérszárnyon, hahahahahaha, hát hogy lehet ez mindegy valakinek?

Embertársam te, aki az esti órákban alszol, dolgozol, írsz, olvasol, vagy moziba mégy szeretteiddel, tudod-e te egyáltalán, hogy mit mulasztol? Eh, úgysem tudod, te szegény, hát megmondom: elmulasztod, hogy olyan okosnak érezhesd magad, amilyen soha az életben nem leszel. Én bizony egyetlen pillantással felmérem és kiértékelem a játszmák állását, s megmondom Benkő következő lépését, szegény még ott turkál a hajában a tábla fölé hajolva, s nem sejti, hogy én, ÉN már tudom mit fog húzni, küszködik a játszma bonyodalmaival, holott énbennem, ÉNBENNEM már készen van a terv, amelyet követnie kell, sőt, már el is magyaráztam a többi pancsernak, aki körülöttem ül, önfeledten szórom szét sugárzó szellemem gyémántszilánkjait, s ha Benkő mégis mást lép, az ő baja, én mindenesetre kimegyek a büffébe egy pohár szódát inni, s mikor bejövök, máshol ülök le, új pancserek között lángeszem csakhamar régi fényében kezd tündökölni.

Nézd akár a fiatalokat (Benkőt, Androvitzkyt, Pogátsot), akár az „öregeket" (Bakonyit, Négyesyt), akár a mesterjelölteket (Hajtunt, Lászlót), akár a nagymestereket (Barczát, Szabót), valamennyien tudorai a tervszerűen logikus gondolkozásnak, bajnokai az akaraterőnek és célratörésnek, s te, embertársam, ahelyett, hogy felvillanyozva izgulnál egy-egy játszma ötletes fordulatain, s aztán tíz óra tájban káprázó szemmel hazatántorognál, és ágyadba dőlve elalvás előtt még egy bástya-gyalog végjáték rejtélyein tűnődnél, te ahelyett éled a normális emberek — pardon, most nem akarok önkritikát gyakorolni.

Zsenge ifjúkoromban sakkmester akartam lenni, de aztán írni kezdtem. Így is egyenrangú vagyok Barczával, mert ő is csak a gyengébbet győzi le, én is. De azért gyakran ábrándozom arról, hogy ha megmaradok a sakk mellett, a moszkvai világbajnoki versenyen vezéráldozattal legyőztem volna Botvinniket a dán cselben, kedvenc megnyitásomban, amit már senkisem játszik, csak én, ha megfelelő ellenfélre akadok. Mégis csak kár volt írni kezdeni.

Na mindegy, legközelebb majd jobban vigyázok.

Dr. Négyesy mester — Grács mester — Androvitzky mesterjelölt — Pogáts mester — Balogh tornavezető.

Beszélgetés az intelligens iskolásfiú és a komor szülő között

Írta: **Hugh Phillips**

A Komor Szülő a válság híreit olvassa a reggelinél.

Az Intelligens Iskolásfiú megkérdi:

— Apa, igaz, hogy kevesebb ennivalónk lesz?

Komor Szülő: A kormány azt mondja.

Intelligens iskolásfiú: A kormányra szavaztál?

K. Sz.: Akkor azt mondta, több lesz.

I. I.: Mért nincs több?

K. Sz.: Mert válság van.

I. I.: A kormány nem tudta, hogy válság lesz?

K. Sz.: De tudta.

I. I.: Mért mondta mégis, hogy több ennivalónk lesz?

K. Sz.: Edd már meg a reggelid!

I. I. (három perc mulva): Igaz, hogy kevesebb szenünk lesz?

K. Sz.: A kormány azt mondja.

I. I.: Miért, apa?

K. Sz.: Nincs elég bányászunk.

I. I.: Miért nincs, apa?

K. Sz.: Nem szeretik a bányát.

I. I.: Ha a kormány nagyobb bért adna, ha megszeretnék a bányát, több bányászunk lenne?

K. Sz. (óvatosan): Remélem.

I. I.: Hát mért nem teszi?

K. Sz.: Sokba kerül.

I. I.: De a tanító úr azt mondja, tönkremegyünk, ha nem lesz elég szenünk.

K. Sz.: Sok pénzt veszítünk.

I. I.: Miért, apa?

K. Sz. (könnyűnek találja a választ): Hát semmire se tanítanak az iskolában? Mert nem tudunk elég áramot előállítani, s akkor ezer meg ezer ember nem dolgozhat és nem termelhet semmit. S mi hiába fizetjük őket.

I. I.: Nem kerül az többe, mintha jó bért adnánk a bányászoknak?

K. Sz. (már késõn): Nem hagysz újságot olvasni?

I. I. (fölvillanó reménnyel): De apa, ha van egy halom szenünk, nem adhatnánk abból egy csomót élelmiszerért idegen országoknak?

K. Sz.: Persze, hogy adhatnánk.

I. I.: Akkor mégis jobb lenne többet fizetni a bányászoknak.

K. Sz. (rettentő hangon): Fejezd be a reggelidet!

I. I. (öt perc mulva): Mért van válság, apa?

K. Sz.: A kormány azt mondja, hogy többet költünk, mint amennyit termelünk.

I. I.: Nem tudnánk valamivel többet termelni?

K. Sz.: Ezt kívánja a kormány. Fogjunk össze.

I. I.: Jó, papa, fogjunk össze.

K. Sz.: Akkor több élelmiszert vehetünk.

I. I.: De látom, azt írja a lapod, hogy munkaerőhiány. Az mi?

K. Sz.: Ha nincs elég ember, aki előállítja a szükségleti cikkeket, ruhákat, lakásokat, motorokat, fegyvereket.

I. I.: Attól több pénzünk lesz, ha fegyvereket állítunk elő?

K. Sz.: Ne beszélj csacsiságokat. Attól kevesebb pénzünk lesz.

I. I.: Hát ne állítsunk elő fegyvereket. Akkor nem lesz munkaerőhiány és nem lesz válság.

K. Sz. (megütközve): Fegyvereket ne? De ha egyszer szükségünk van a fegyverekre.

I. I.: Minek, apa?

K. Sz.: Védelemre.

I. I.: Kik ellen?

K. Sz.: Az oroszok ellen.

I. I.: Megtámadnak bennünket az oroszok?

K. Sz.: A lapok azt mondják. És az amerikaiak is azt mondják. S ha megtámadnak, akkor háború lesz.

I. I.: A tanító úr beszélt a háborúkról. Azt mondja, mi és az amerikaiak harcolunk Koreában. És mi harcolunk Malájában. És katonákat küldtünk Egyiptomba. És a franciák harcolnak Indokínában. Mind az oroszok ellen harcolnak?

K. Sz.: Nem.

I. I. (kíváncsian): Hol harcolnak az oroszok, apa?

K. Sz. (önmagát is meglepi): Hogy gondolod? Seholse harcolnak.

I. I. (elcsodálkozik): O!

K. Sz.: Nem, sehol.

I. I.: A tanító úr azt mondja, az oroszoknak nagy hadseregük van.

K. Sz. (kicsit magához tér): Rettentő nagy! Veszedelmes. Ezért kell védekeznünk.

I. I.: De azt mondja, az amerikaiak erősebbek. Az amerikaiaknak mindenütt vannak katonáik. Az oroszoknak is?

K. Sz.: Azoknak nem.

I. I. (meglepetve): Nem?

K. Sz.: De nálunknál sokkal erősebbek. De nemsokára mi leszünk erősebbek.

I. I.: De apa, mért nem végeznek velünk most, mikor gyöngébbek vagyunk?

K. Sz.: Mert... Elkésel az iskolából a buta kérdéseiddel.

I. I.: A tanító úr azt mondja, az oroszok mindenkivel aláíratnak egy béke-kérvényt.

K. Sz.: Mert háborút akarnak.

I. I.: Furcsa.

K. Sz. (élesen): Egy cseppet se. Az amerikai kormány nem engedi aláírni a békekérvényt.

I. I.: Mert békét akar?

K. Sz.: Persze!

I. I.: Aha. Látom. Szóval, mi védekezünk?

K. Sz.: Ugy van.

I. I.: De nem lehetne több ennivalót is kapnunk?

K. Sz.: Ezt is, azt is nem lehet.

I. I.: Több házat, több kórházat?

K. Sz.: Áldozatot kell hoznunk...

I. I.: Tehát kevesebb szenet?

K. Sz.: Ugy van.

I. I.: És több repülőgépet és bombát?

K. Sz.: Hát igen.

I. I.: A béke végett?

K. Sz.: Védekezésre.

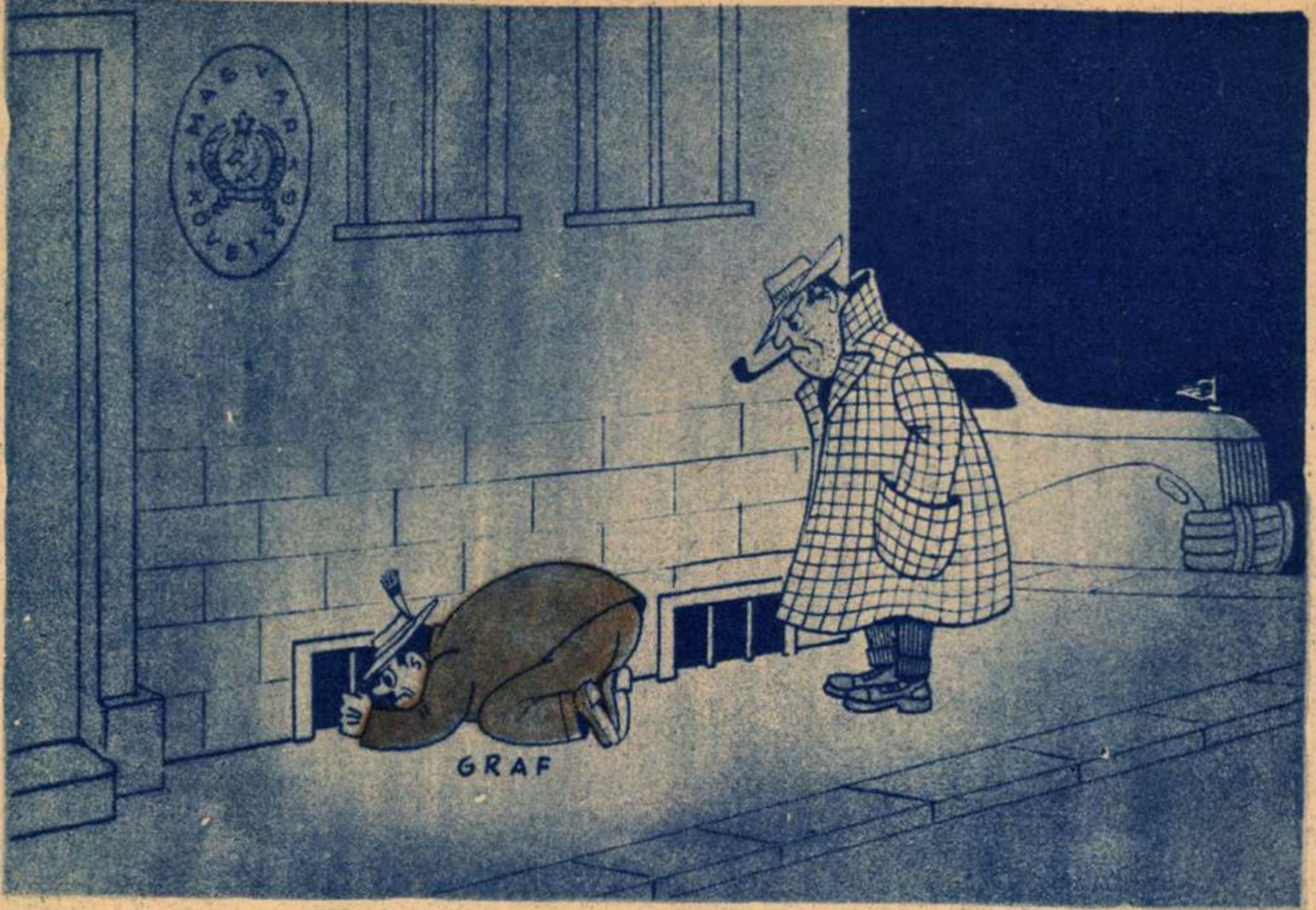
I. I.: De apa, mindig kevesebbünk lesz, amit megvédjünk.

K. Sz. (most már igazán dühösen): Eriggy már az iskolába! De rögtön!

I. I.: Megyek már, apa. Sokat kell még tanulnom.

A Daily Workerből fordította Gábor Andor

EGY RÁGALOM SZÜLETÉSE BÉCSBEN

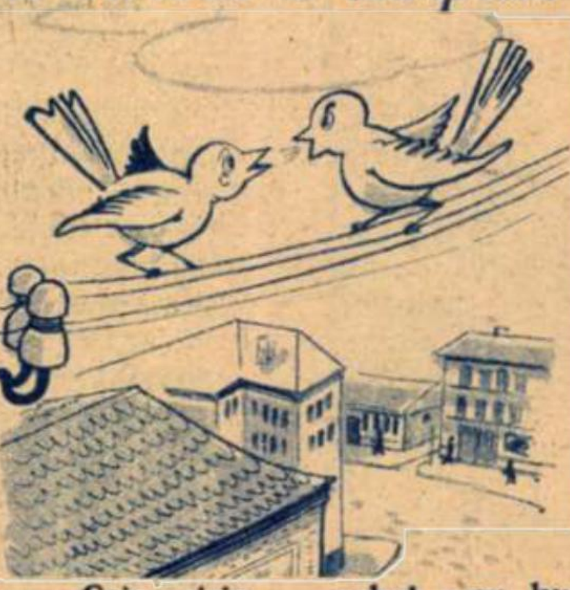

USA-követ: Mit lát a magyar követség pincéjében, államtitkár úr?
Graf: Nyolc zsák fát.
USA-követ: Nem lehetnek azok megkínzott foglyok?
Graf: De lehetnek. Ha fizet ötezer dollárt.

— Mit csinálnak, elvtársak?
— Zenei Hét van. Közelebb visszük a zenét a néphez.

A verebek is csiripelik

— Csip-csirip ... sehol egy lyukas háztető ...
— Csip-csirip, te szamár ... Mért nem nézel körül a KIK-házak táján?

Darvas Szilárd:

A LÓ MÁSIK OLDALA

Sok szó esett már az úgynevezett pártargotról, vagyis arról, hogy bizonyos meghonosodott kifejezéseket közhelyszerűen használunk, ráadásul únos-untalan és a leglehetetlenebb változatokban.

Megkérdem például a kollégától, hogy odakint milyen idő van, mire az ablakhoz lép és közli velem a prognózist.

— Borús az ég. Irányt vett az esőre...

Ez már téboly. Az ég, aki irányt vesz nagyban és kicsinyben.

A másikkal az utcán találkozom és megkérdem tőle, hogy van?

— Helyes, hogy felvetetted ezt a kérdést — válaszolja — mostanában gyengélkedem.

Az ilyen ember megérdemelné, hogy kérdés legyen és a gáz vesse fel.

A harmadik azt is élére állítja, amit nem kéne és reggeltől estig viszonyul, miközben ki-beértékel.

Helyes dolog küzdeni az ilyen értelmetlen szóhasználat ellen.

De azért ezt is mértékkel műveljük. Vannak ugyanis egyesek, akik e gyermekbetegségből fő harci kérdést csinálnak és olyankor is megverik a dobot, amikor pedig a szóbanforgó kifejezés tökéletesen a helyén van. Íme:

Mesélem a barátomnak, hogy egy érdekes könyv tanúsága szerint (szerzője Jean-Jacques Brousson, Anatole France egykori titkára) Napoleon többek közt azért vesztette el a waterlooi csatát, mert „átesett a ló másik oldalára".

Erre elkezd velem kiabálni:

— Szégyeld magad, író létedre te is ilyen fantáziátlan vagy és nem tudsz valami eredetibb kifejezést találni!

Mondom: mi helyett?

Azt mondja: a ló oldala helyett.

Elképedek:

— Mért? Te hogy mondanád?

— Százféleképl — rikácsolja. — Azt mondanám, hogy Napoleon ellenkező végletbe esett! Vagy hogy eltúlozta a dolgot! Esetleg túllicitálta önmagát...

Szelíden magyarázgatom neki, hogy egyik se jó, mert Napoleon a waterlooi csata előtt nem licitált, esni ugyan esett, de nem túlzásba, hanem igenis a ló másik oldalára.

Erre otthagy.

Pedig nincs igaza, mert az említett könyv leírása szerint a kérdéses napon a következő történt, ami erősen befolyásolta az ütközet sorsát:

Napoleon lóra akart szállni és jelt adott egy gyalogosnak, hogy segítse nyeregbe. Bizonyos de Ricard nevű újonc ezt a megtisztelő feladatot olyan lelkesedéssel hajtotta végre, hogy a császár lefordult a túlsó oldalon és akkorát nyekkent, mint valami liszteszsák.

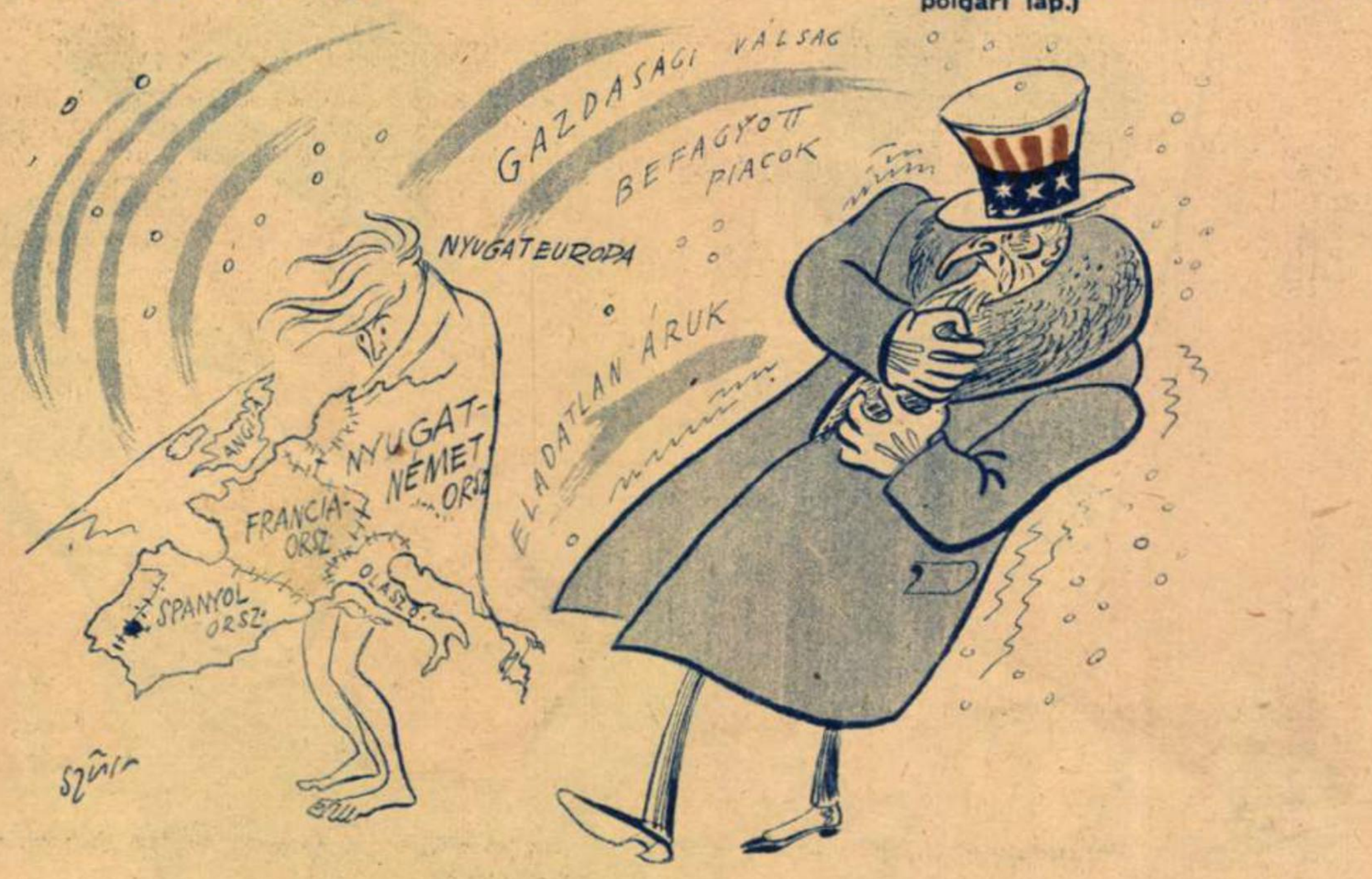
Hát lehet ezt másképpen mondani, mint hogy „Napoleon átesett a ló másik oldalára"?

Azért mondom: küzdjünk a helytelen szóhasználat ellen, de csak mértékkel. Ha egy elterjedt kifejezés tökéletesen fedi a tényállást, ne ijedjünk meg, mondjuk ki bátran.

Ellenkező esetben könnyen átesünk a ló másik oldalára és szűk keresztmetszete lesz a renoménknak.

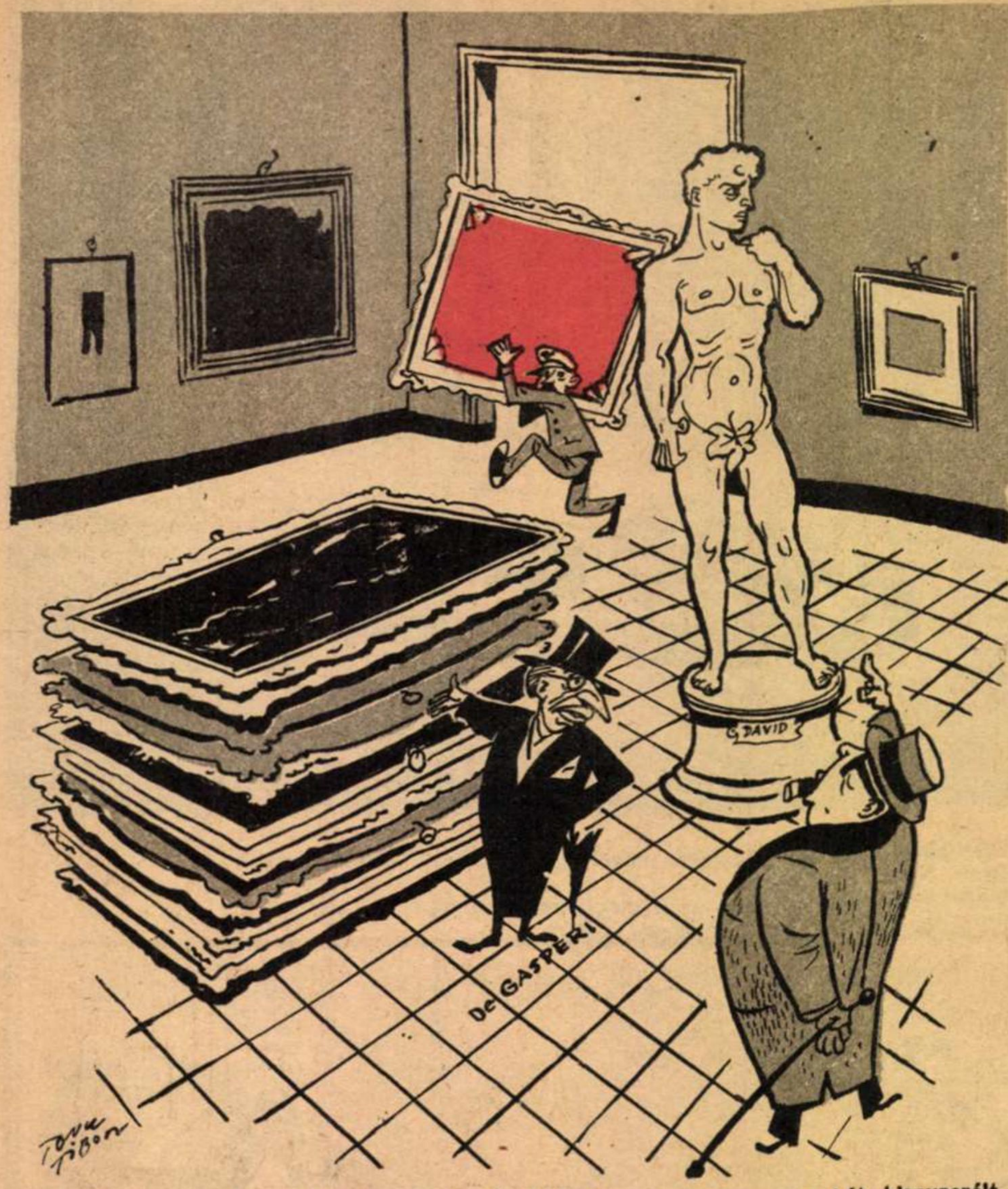
Meteorológiai jelentés

(Amerika ráébredt, hogy elveszti a hidegháborút — írja egy francia polgári lap.)

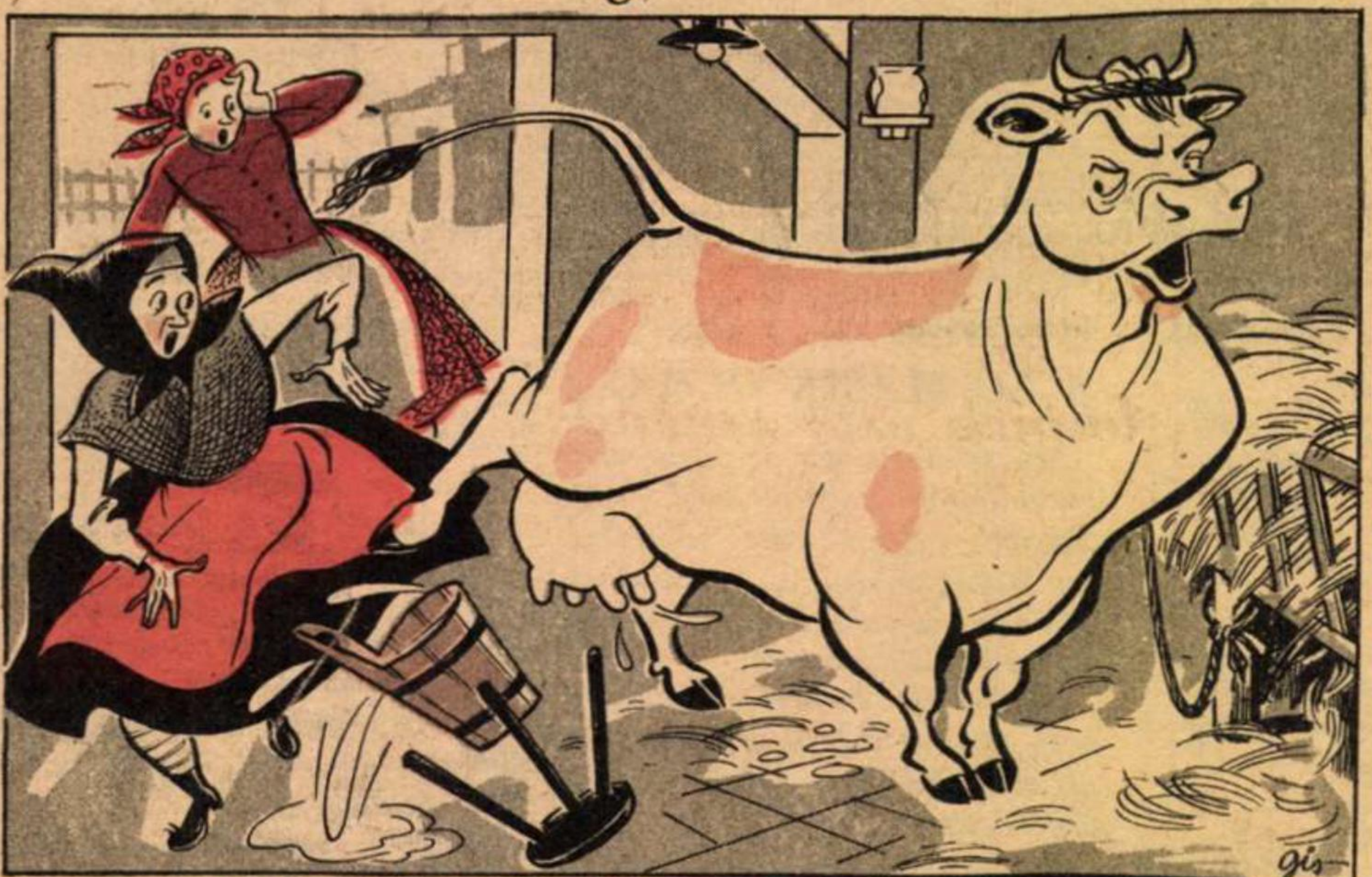

Uncle Samu: Lehet benne valami igazság, mert én magam is kezdek dideregni.

ATLANTI ZSÁKMÁNY

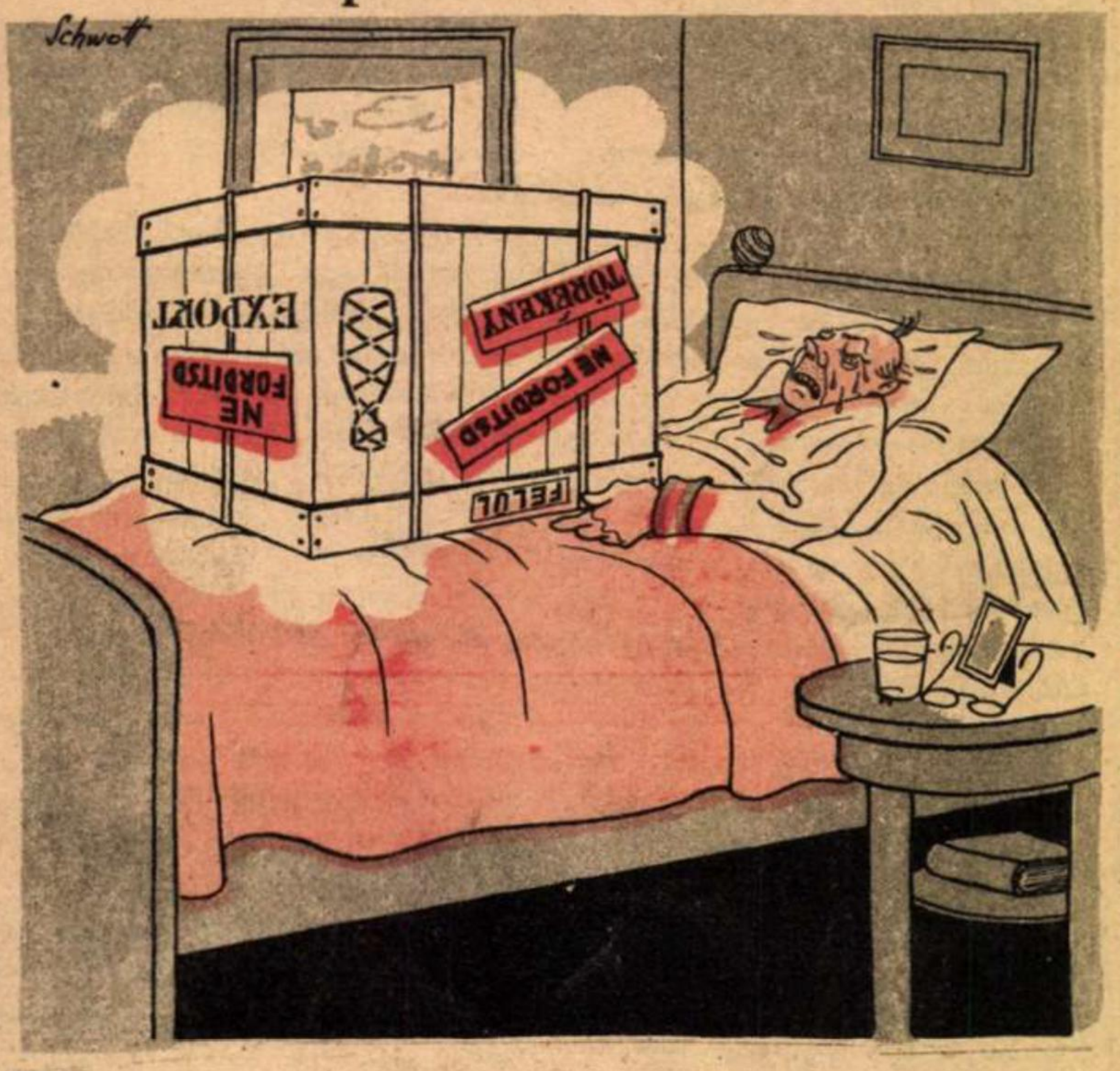

De Gasperi: Micsoda? Tizennégy világhírű festmeny nem elég két kiszuperált hadihajóért?
USA-ügynök: Nem. Adja ide a Michelangelót is.
De Gasperi: Jó. De akkor adjon legalább ráadásul még néhány mentőcsónakot.

Mérges a tehén

— Nézd Julis, milyen ideges a Riska ...
—. Csak nem tudta meg, hogy elhanyagoltuk a takarmány silózását?

Az exportfelelős rossz álma

A jó ember

Egyszer egy vadásznak hatalmas tigris került a puskacsöve elé. Alig húsz méterre feküdt tőle az álmából hirtelen felriadt csíkos bundájú állat. Hatalmas bestia volt, nagy fehér folttal a fején. A düh és a tehetetlen kétségbeesés villogott a szemében, amikor látta, hogy puskacső mered feléje, s egy rántás, egy pillanat — már örökre búcsút mondhat az életnek, a gyönyörű őserdőnek, ahol csak úgy futkároznak és ugrándoznak a kívánatosabbnál kívánatosabb falatok. Az ugrással már elkésett, mindennek vége. Miért nem vigyázott jobban! Hányszor lepett már meg álmukban őzeket, gyerekeket, juhokat! Most őrá került a sor.

Hirtelen nyöszörögni kezdett, meghatóan rezegtette a hangját és bánatosan nézett a vadászra. Kövér könnycseppek gördültek végig a pofáján A jobb mancsát védőleg tartotta maga elé. A vadásznak megremegett a kezében a puska. Milyen megható, gondolta. Hogy fél a szerencsétlen! Védtelenül aludt s most hirtelen arra riadt fel, hogy meg akarják gyilkolni. Milyen bánatos a tekintete! Milyen szívettépő hangon nyöszörög! Talán családja van, felesége, gyermekei, akikről nem tudott gondoskodni, s fáj neki, hogy nem láthatja őket többé.

A vadász gyötrő lelkiismeretfurdalást érzett. Kegyetlen dolog ez a vadászat, gondolta. Vajjon van-e jogom elpusztítani ilyen gyönyörű teremtést? Hát tehet ő arról, hogy tigrisnek született? Hátha pacsirta szeretett volna lenni, s talán neki volt a legfájdalmasabb, amikor kiderült, hogy mégsem pacsirta, hanem tigris. Vagy talán bárányka szeretett volna lenni, s amikor később már mint tigris találkozott egy-egy báránykával, keserűen irigykedve nézett arra, akinek teljesült a vágya, s bárányka lehetett. Azt mondják a tigrisekről, hogy kegyetlenek, vérszomjasak és más állatokat megölnek. De tudjuk, hogy milyen rosszindulatú a világ, s hogy szeret pletykázni. Hátha nem is igaz! Talán csak hébe-hóba az önvédelem kényszerítette olyasmire, amit maga is sajnált, s ezt magyarázzák rosszindulatúan félre. Meg kell nézni ezt a tigrist, milyen ártatlan! Milyen szelíd! Mintha a légynek sem tudna vétени. Soha még egyetlen légy sem panaszkodott, hogy tigris támadta meg és szét akarta tépni. Hiszen csak rá kell nézni. Csupa jóság és szomorúság. Csupa könyörgés. Mintha ezt mondaná: miért bántasz engem, te rossz ember? Vétettem én neked valaha valamit? Talán neked jól esnék, ha álmodból felriadva arra ébrednél, hogy egy ismeretlen gyilkos lepuffant? Elviselné a lelkiismereted, hogy védtelen tigriseket támadsz meg? Hát ez a felebaráti szeretet? Ez a békesség és jóság? Hidd el, nem jó érzés az, ha az emberbe, vagy a tigrisbe belelőnek. Ha nem hiszed el, próbáld csak meg, s majd meglátod, milyen gonoszságot akartál csinálni. Ne okozz fájdalmat másoknak! Légy szelíd és jólelkű! Aki igazán jó akar lenni, az nem bánt senkit!

A vadászt az érzések valóságos áradata öntötte el. Istenem, gondolta, majdnem gyilkos cselekedetre vetemedtem! Majdnem elpusztítottam ezt a szerencsétlent, aki semmit sem vétett nekem, s aki most megrettenve, kiszolgáltatottan az életéért könyörög nekem. Majdnem súlyosan vétettem a szeretet parancsa ellen. Leeresztette a puskáját, hogy ezzel is bizonyítsa a tigrisnek jó szándékát. A tigris boldogan nyávogott, majd egy hatalmas ugrással eltűnt az erdőben. Néhány pillanat múlva már a léptei sem hallatszottak.

A vadász valósággal megkönnyebbült. A jóság felemeli az embert, gondolta. Hol énekelt, hol fütyült, miközben hazafelé ballagott. Csak akkor kedvetlenedett el némileg, amikor este hazaérve a faluba meghallotta, hogy alig egy órája három kisgyereket és két asszonyt tépett szét egy hatalmas tigris, amelyiknek nagy fehér folt volt a fején.

Feleki László

Heti KRÓNIKA

ADENAUER FOGADTATÁSA PÁRISBAN

TITO SEGÉLYNYUJTÁSI SZERZŐDÉST KÖTÖTT AZ USA-VAL

— Nem lehet bemenni, a marsall úr most írja alá az amerikai szerződést.
— De telefonhoz hívják!
— Nem megmondtam már huszonötször, hogy hazaárulás közben nem szereti, ha zavarják!

HÁBORÚS KÜLÖNSZÁMOT ADOTT KI A „COLLIERS“

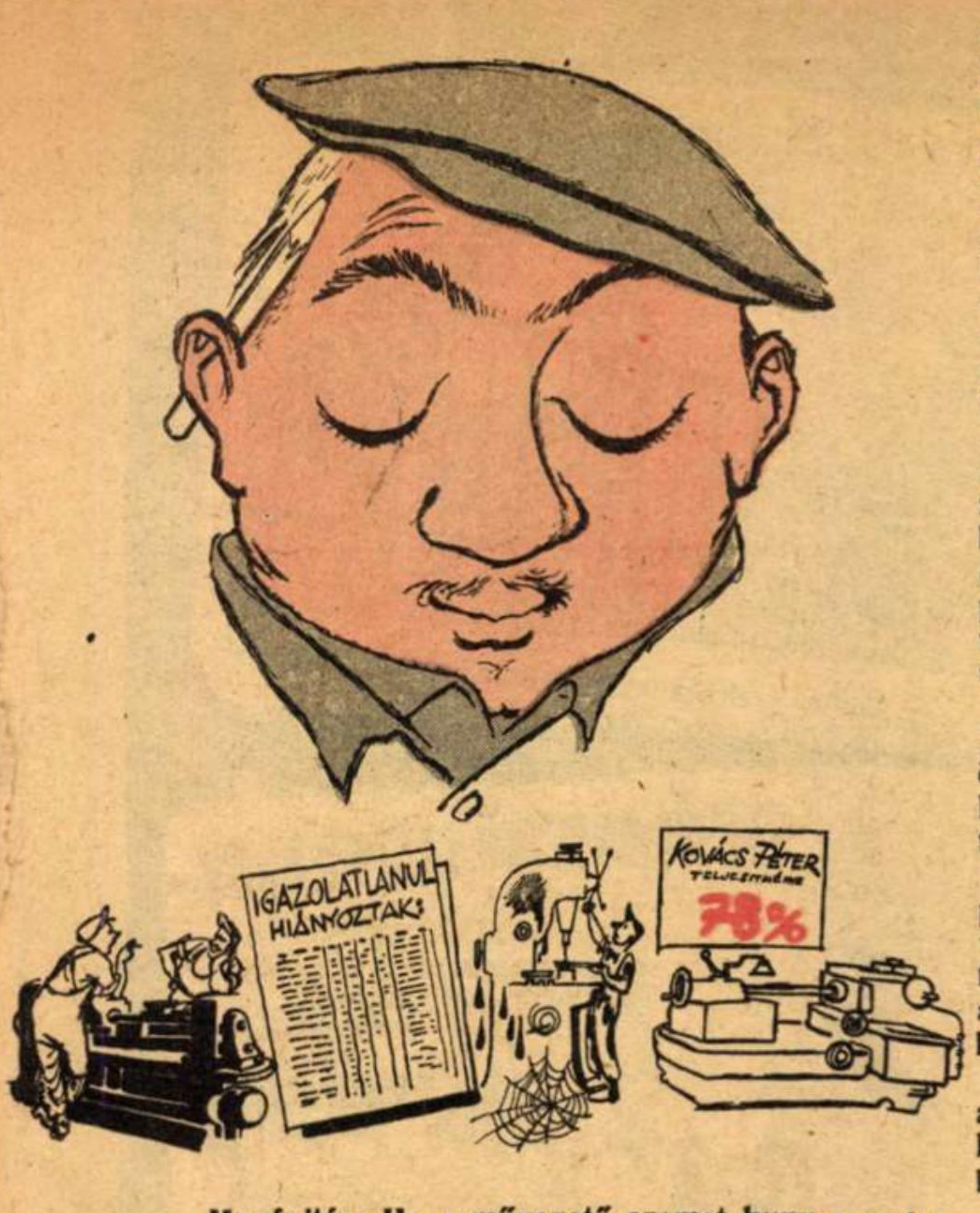

— Miért nem oltod el a lámpát, Harry?
— Mindjárt eloltom, csak előbb elolvasom a Colliersben, hogyan pusztítjuk el atombombával az egész világot, mert ha nem olvasok egy kicsit, nem tudok nyugodtan aludni.

Gyengéd felhívás mélyszántásra

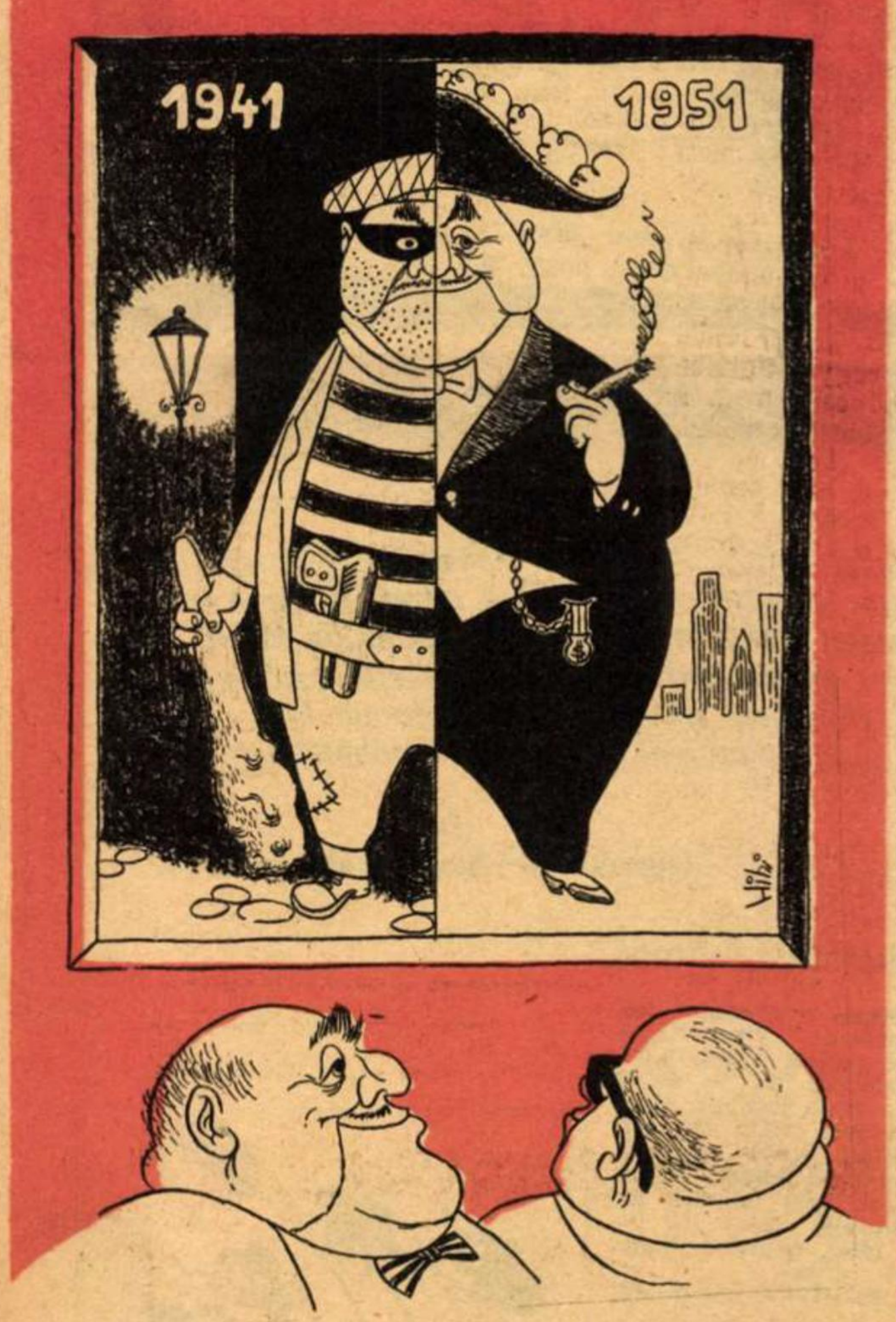
EZ NEM ALVÓ EMBER,
hanem heti rejtvényünk

Megfejtés: Ha a művezető szemet huny a gyári lazaságok fölött, így áll a tervteljesítés.

Amerikai karrier

- Ez itt a portrém, kedves barátom, amely azt bizonyítja, hogy Amerika a korlátlan lehetőségek hazája.

Az R. M.-ben hallottuk

— Fiacskám, csütörtök van, ma nálatok az üzemi konyhán kalarábé lesz, ne felejts baltát és fűrészt vinni.

STATISZTIKA

Egy angol lap statisztikát közöl az új angol parlament összetételéről. A statisztikában élesen megmutatkozik a konzervatív párt és a munkáspárt közötti különbség. A konzervatív pártnak négy bankár képviselője van, a munkáspártnak csak kettő. A konzervatív párt képviselőinek legnagyobb része vállalati igazgató, nagybirtokos és ügyvéd; ezzel szemben a munkáspártban vállalati igazgatók, nagybirtokosok és ügyvédek vannak.

Természetesen ezek a foglalkozási ágak a két ellentétes világnézetű pártban nem egyformán oszlanak meg. A konzervatív pártban ötvenegy ügyvéd van, a munkáspártban csak harmincnégy. Elvégre vagy munkáspárt vagy nem munkáspárt.

A konzervatív párt — a lordok pártja — és a munkáspárt tehát összetételében — amint fentiekből látható — nagy különbséget mutat.

Az eddig kormányzó munkáspárt és a most kormányzó konzervatív párt különben mindent megtett azirányban, hogy a lordok és a munkások között minél kisebb legyen a különbség.

Mindkét párt legtöbb intézkedése azt szolgálja, hogy az angol munkásnak éppúgy ne legyen munkája, mint az angol lordnak.

Kit kéne felvenni?

Nem egy üzem problémája,
Amiről itt szó van.
Már kórusban zengik a dalt,
Nem pedig szólóban:
„Sej itt még munkáskéz
Kéne, mint a levegő,
Kit kéne felvenni?!"

A tervosztály tervezőt kér,
Nem is himez-hámoz,
Kedvet kapott egy új taghoz,
Az eszemadtához.
Sej, még egy tervező
Kéne. mint a levegő,
Roppant kéne! — mondják.

A számlázás számlázót kér,
Mert a zűrben elvesz.
De ha még egy embert kapna
Több baj vele nem lesz!
Sej, még egy számlázó.
Az már döfi, az már szó!
Épp csak az hiányzik.

A könyvelés könyvelőt kér.
Véleménye, elve:
Legalább tíz ember kell a
Kettős könyvvitelre!
Sej, még egy könyvelő,
Mint a fejbe a velő,
Olyan nagyon kéne!
A fő-osztály gépírót kér,
Van rá ok, ha ok kell.
Az alosztály gyorsírót kér,
Mert olyanból sok kell.
Sej, még egy irodás,
Az volna ám a csodás
Tehermentesítő!

Bimbóznának az osztályok
Rendre, mint a rózsák.
Szerencse, hogy „nyesegett" a
Felettes hatóság.
Azt mondja: — Nem lehet.
Új kartársra nincs keret.
Nem járulok hozzá!

Ekként a bölcs hatóság:
„Nem lesz hiba semmi!
Megmondjuk, hogy új tag helyett
Mit kéne felvenni?
Munkamódszert, amivel
Együtt jár majd a siker.
S akkor, — fog ez menni!"

K. TÓTH LENKE.

Ludas Matyi
Főszerkesztő: GÁBOR ANDOR
Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA
Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ
A kiadásért felel:
a Lapkiadó Vállalat igazgatója
Szerkesztőség: VII., Lenin-krt. 9-11.
Telefon: 222-271, 221-293.
Kiadóhivatal: VII., Lenin-krt 9—11
Telefon: 221-285
Hirdetési osztály:
VII., Lenin-körút 9—11.
Telefon: 221—285.
Előfizetési ügyek: Posta Központi Hírlap Irodája, V., József nádor-tér 1. Telefon: 180-850
Személyes ügyfélszolgálat:
V., Roosevelt-tér 5—6
Budapesti Szikra Nyomda,
V., Honvéd-utca 10
Felelős vezető: Radnóti Károly

Nincs benne köszönet

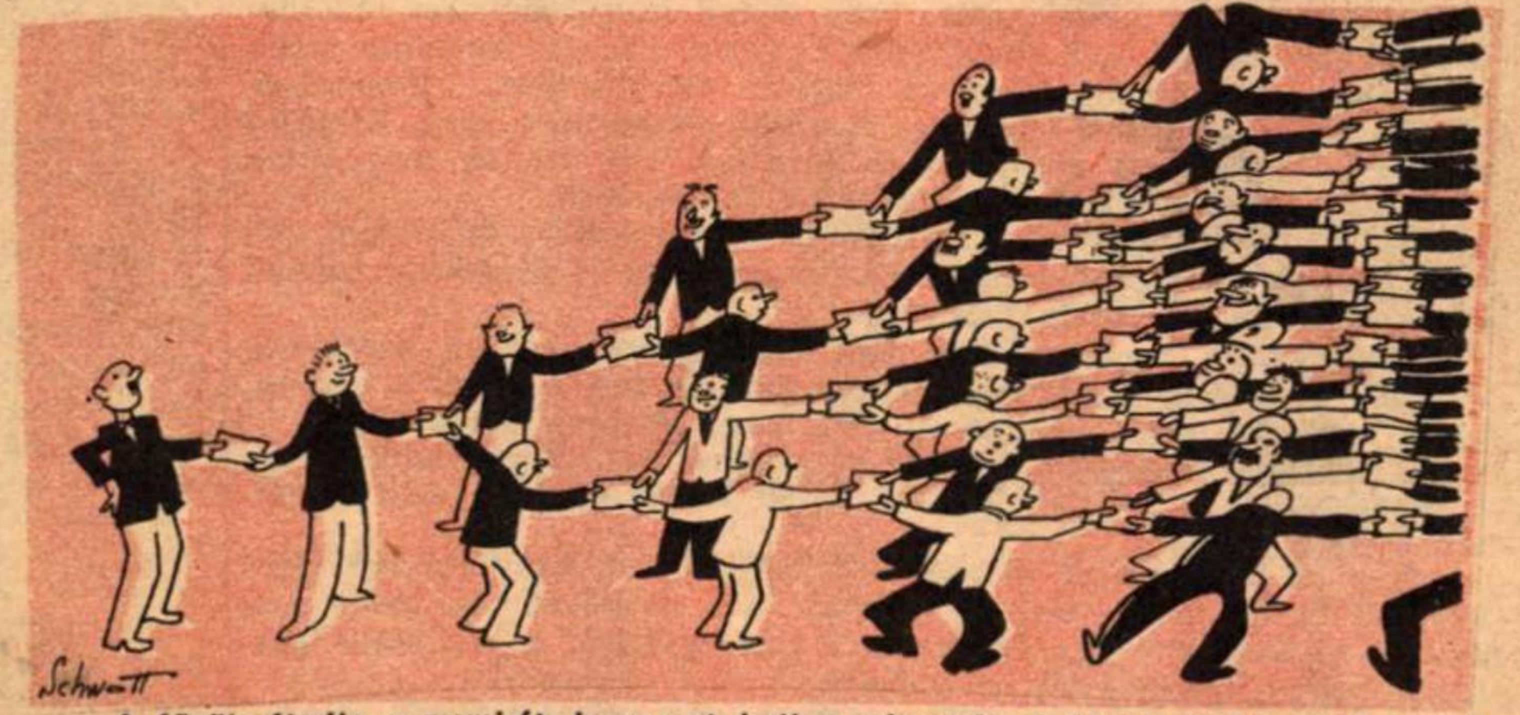

— Nem neked köszönünk, komám! Attól a pénztől búcsúzunk el, amit kiloptál a csoporttagok zsebéből, amikor munka helyett a tehenedet sétáltattad.

JELENÉS ELŐTT

— Nézd csak meg, nem látszik ki elől valami fegyver?
— Nem. De hátul nagyon kilóg a lóláb.

Aminek nem szabadna lennie

A főnök átadja a munkát, hogy azt ketten végezzék el. Most mind a kettő továbbadja azzal, hogy azt ketten végezzék el. Így már négyen vannak. A négy továbbadja a munkát, ugyanazzal az utasítással, s így tovább egészen addig, míg az elvégzendő munka homályba vész.

Kikéri magának!

— Te Zsófi, ki írta ide ezt a hazugságot?
— Én nem tudom. Hát nem láttad, amikor odaírták?
— Hogy a fenébe láttam volna, mikor egész nap aludtam.

Le a bürokráciával!

Sebesültszállítás villamoson

1951 november 15-én este 21 óra 15 és 21 óra 30 között felszálltunk a 2858-as számú 6-os jelzésű villamosra. Be akartunk menni a kocsi belsejébe, amikor egy ijedt, jajgató hang állított meg bennünket. Az utasok dühösen néztek ránk. Valaki megjegyezte: „Tessék vigyázni, sérült van a kocsin!" Körülnéztünk és a bejárat melletti hosszú padon ballábát a jobbtérdére téve egy fiatal dolgozót pillantottunk meg. Lábfején piszkos házikötés volt, amely erősen átvérzett. Ezt ütöttük meg a felszállásnál, ezért sikoltott fel a sebesült fájdalmában.

Természetesen bocsánatot kértünk és megkérdeztük, mi történt. Kitűnt, hogy a Láng-gépgyárban kazánláb esett rá. A Magdolna baleseti kórházba megy. Mégpedig villamoson.

Megjegyezte, hogy az üzem nem adott kísérőt, csak a villamosig kísérték, de amikor látták, hogy milyen nehezen tud felmenni a kocsiba, egyik szaktársa mégis vállalkozott arra, hogy elkísérje a kórházba.

A villamos a Népszínház-utcai megállóhoz ért. Végignéztük, hogy a nemhivatalos kísérő hátára veszi sérült társát és úgy viszi az átszállóhelyre.

Akik az esetet látták, megbotránkoztak rajta. A Láng-gyárnak nincs kocsija? És ha nincs, mért nem hívták ki a mentőket? És miért nem akartak kísérőt adni? Így értelmezik a Láng-gyárban a szocialista igazságot, hogy „legfőbb érték az ember"?

A VIII. és IX. kerületi Közért Ü. B. elnökei:
STÁBER EMMA és TYEPLIK DEZSŐ

Mi van a kelenföldi pályaudvaron?

Katona vagyok és Budapesten teljesítek szolgálatot. Szolgálati helyemre Érdről járok be vonaton. A következőket tapasztaltam: a székesfehérvári vonat késve érkezik a kelenföldi pályaudvarra. Ezért a dolgozók elkésnek munkahelyükről. Ha pontosan is érkezik, a harmadik vagy a negyedik vágányra fut be a vonat. Beszállni azonban még nem lehet, mert az első vagy második vágányon tehervonat áll, vagy várják a tehervonat érkezését. Amíg a tehervonat el nem hagyja a pályaudvar területét, addig nincs beszállás. Néha azonban megengedik a beszállást, ilyenkor át kell mászni a tehervonaton, ami veszélyes, mert a tehervonat minden pillanatban megindulhat.

A vasúti dolgozóknak is hozzá kellene járulniok ahhoz, hogy a dolgozók kényelmesebben utazhassanak és idejében ott lehessenek munkahelyükön.

Varga Lajos alhadnagy,
Érd.

Késik a bunda

A 7007-es Vállalat dolgozói vagyunk. Ötünket Budatéténybe helyeztek raktárőrnek. A raktár két hangárból áll, amelynek csak teteje van. A szabadban nincs szélvédett hely. Bundát és csizmát ígértek nekünk és szó volt őrbódék felállításáról is. A vállalatvezetőség azonban nem teljesítette ígéretét. Öt hete fagyoskodunk Budatétényben. Az idő lassan hidegebb lesz és rólunk teljesen megfeledkeznek. A vállalat kapott ugyan tizenkét bundát, de azt másoknak osztották ki. Értesítettek bennünket, hogy használt bundát fogunk kapni, amelyet most javítanak. Állítólag januárra megjavítják ezeket a bundákat. Addig mi meg is fagyhatunk.

A didergő őrség tagjai
Nagytétény, Baross Gábor-telep

„Kultúrforradalom" Nagyatádon

Mint az élüzemmé lett Nagyatádi Fonalgyár dolgozója, a magam és több mint háromszáz dolgozótársam nevében kérem, hogy soraimnak helyt adjanak.

A gyárban több mint háromszáz dolgozó harcol a szocialista jövőért — kultúráért. Utóbbiért azonban csak harcolna, ha volna hol. Az történt ugyanis, hogy kultúrtermünket, amelyet saját erőnkből állítottunk fel, elvették tőlünk. Kocsmát csináltak belőle. A kultúra hajlékában most fröccsöt, sört, pálinkát árulnak.

Bennünket egy volt kocsma piszkos, vizes, sötét, egészségtelen falai közé dugtak. Olyan helyre, ahova nemcsak az üzemenkívüliek, de a gyári dolgozók sem mentek el szívesen. Lassan-lassan kezdtünk beletörődni abba, hogy velünk senki sem törődik, még kultúrfelelősünk sem. Ezért ismét magunk erejéből igyekeztünk kicsinosítani a helyiséget. Jó párezer forintot áldoztunk erre a célra. A tanácsházán azonban megirigyelték, hogy ismét tűrhető kultúrtermünk van és pár nappal ezelőtt felnyittatták a lezárt helyiséget, kőműveseket hoztak és kultúrhelyiségünkből lakást kezdtek építeni. Kénytelenek voltunk felszerelésünket az üzem garázsába vinni, ahol egymás hegyén-hátán vannak a holmik.

Most már nincs mit elvenni tőlünk. Csak az a kérdés, hogy hol szórakozzunk, hol tanuljunk, hol művelődjünk?

Kriszt Erzsébet
Nagyatádi Fonalgyár.

KI TUDJA?

Miért van az, hogy a posta által kézbesített közönséges levél Budapestről huszonnégy órán belül megérkezik Visegrádra, a Gizella-munkásszanatóriumba, viszont az onnan küldött levél néha csak négy nap alatt ér Budapestre?

Katona József
Visegrádi szanatórium.

A dunakeszi—alagi tejellátás rossz. A csecsemőtejjel egyáltalán nem törődnek, így például az én kis csecsemőm is csak kannatejet kap. Persze mindjárt kihányja. Miért viszik a csecsemőtejet mind Vácra? Az alagi tejkiosztó vezetője nem részesíti előnyben azokat, akik csecsemőkkel jönnek, nekik is úgyanúgy sorba kell állni, mint a többieknek. Segits Ludas Matyi!

B. A.
Dunakeszi—Alag, Rákóczi-út 47.

A megfizethetetlen sámfa

Sámfát vásároltam a Cipőbolt Kereskedelmi Vállalatnál. Tizenhárom forint 11 fillért kellett volna kifizetnem. A pénztárnál én is és a pénztárosnő is zavarba jöttünk. Megoldhatatlan probléma előtt állltunk: vagy nekem kellett volna egy fillért adnom, vagy neki kellett volna kilencet visszaadni. Nem lehetne az árakat úgy kalkulálni, hogy ne legyen egyfilléres tétel, tekintve, hogy egyfilléres érme nincs?

XVIII., Bánffyhunyad-u. 33.

Ludas Matyi elintézte

A Kökörcsin-utcai villamosmegállóhely ügyében a XI. kerületi tanács, a XI. kerületi kapitányság vezetője, a Fővárosi Tanács V. B. IX. közlekedési osztálya, húsz környékbeli üzem kiküldöttei és a FVV forgalmi főosztályának részvételével helyszíni szemlét tartottunk.

A megjelentek megállapodtak abban, hogy a kérdést a megállóhelyek átrendezése után a közeljövőben meg fogják oldani.

Fővárosi Villamosvasút
sajtó- és üzemi propaganda
S. I.

A Ludas Matyi november 1-i számában a váciúti dolgozók azt kérték, hogy a Gyöngyösi-út elején lévő Főzért-áruda árusítson télen is.

Közöljük, hogy bár a közelben körülbelül négyszáz méternyire van piac, amennyiben megfelelő üzlethelyiséget találnak, a Főzért télen is árusítani fog, hogy a környék lakói kényelmesebben vásárolhassanak.

Belkereskedelmi Minisztérium.

Savanyú a képe . . .

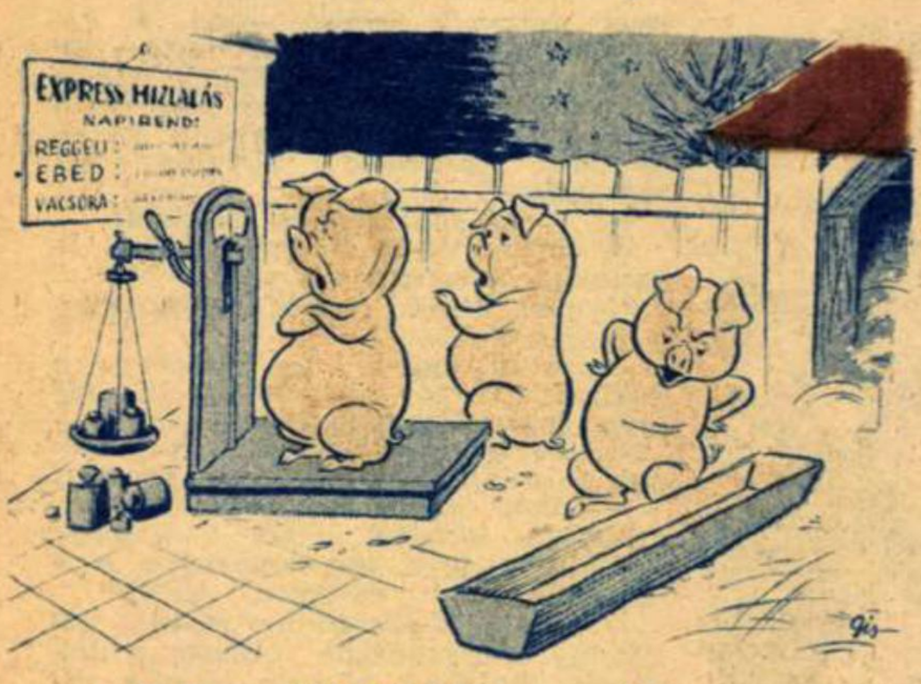
— Tegnap volt nálunk a jövedelemelosztás a tszcs-ben....
— Látom, hogy nagyon jó volt az eredmény.
— Honnan látja?
— Csak rá kell nézni a szomszéd kulák arcára.

LONDONBAN HEJ

— Fel a kezekkel, de el ne ejtse a tojást!

Kérik a panaszkönyvet!

— Felháborító! 78 kiló vagyok és még csak kétszer kaptam enni. Mi lesz a vacsorával?

A Hulladékgyüjtő irodájában

Pufi: Hallom, megszervezik a csontgyüjtést. Nincs szükségük rám, mint régi szakértőre?

Szerkesztőségünk új címe:
BUDAPEST, VI. LENIN KÖRÚT 9-11
TELEFON: 222-271, 221-293

GŐGH ELVTÁRS

A szobában súlyos csend honolt. A fiatal lány, aki normásnak jelentkezett és körülbelül félórával azelőtt nyitott be a személyzeti főnök szobájába, megilletődve, bár némi türelmetlenséggel ült. Félóra telt el, mióta Gőgh elvtárs vissza köszönt neki és azóta Gőgh elvtárs elmélyülten tanulmányoz valami nyilván rettenetesen fontos és halaszthatatlan dolgot, mert hiszen se lát, se hall.

A fiatal lány — nevezzük Verának — halkan elköhintette magát, ami Gőgh elvtársat kellemetlenül kizökkentette emelkedett szellemi erőfeszítéséből s ezért összeráncolt szemöldökkel fordult a betolakodó felé.

— A felvétel ügyében, nemde?

Gondterhelten bólogatott vagy öt percig.

— Hát ezt még meg kell beszélnem Molnár elvtárssal. Mindjárt fölhívom.

Kimért mozdulattal a telefon után nyúlt és tárcsázott.

— Halló? Kilencvenhatos? Nem? Ki beszél? Salgó elvtárs? Szeervusz! Nem téged kerestelek ugyan, de már egy hónapja akarok veled beszélni és sohasem tudtalak elérni, direkt szerencse ez a rossz kapcsolás. Hát kérlek, Salgó elvtárs...

Egy hónap óta csakugyan felgyülemlett vagy húsz percig tartó beszélgetnivaló. A fiatal lány — nevezzük Verának — most már több kétségtelen jelével a türelmetlenségnek, továbbra is szorgalmasan ült. Gőgh elvtárs végül is még egyszer föltárcsázta a kilencvenhatost. Hiába.

— Sajnos — mondta — személyesen kell elmennie hozzá, próbáljon meg ő felhívni engem. Tudja, hol van Molnár elvtárs?

Vera — nevezzük fiatal lánynak — nem tudta.

— A másik épületben. Ennek a háztömbnek a végén. Ötperces út.

— Talán kaphatnék valami írást, hogy beengedjenek a portán?

— Nem kell semmi. Csak hivatkozzék rám.

A fiatal lány vagy harmincöt perc mulva megjelent, kissé lihegve (Gőgh elvtárs irodája a negyedik emeleten, lift nem működik).

— Nos? — kérdezte jóindulatúan Gőgh elvtárs.

— A portás nem engedett be — mondta a jövendőbeli normás és kissé furcsán nézett.

— Nem? — háborodott fel Gőgh elvtárs. — Neem? Az lehetetlen.

— De ha mondom...

— Az teljességgel lehetetlen! R á m hivatkozzék, érti, r á m! Be k e l l, hogy engedje. Csak menjen, bizalommal... Ötperces út az egész.

A fiatal lány — most ne nevezzük semminek — háromnegyed óra múltán visszatért, kipirultan. Mindössze csak ennyit mondott: — Nem.

Ebből mindenki megértheti — úgy az olvasók, mint a személyzeti főnök — hogy a portás nem és nem. Gőgh elvtárs rosszalólag csóválta a fejét. Rászánta magát és írt egy cédulát. Ugy érezte, hogy erején felül pazarolja önmagát egy ilyen ügyben.

Vera lebaktatott a négy emeleten és immár harmadszor körüljárta a tömböt, míg végül remegő lábakkal a portásnak nyujtotta a cédulát. — Ez már más — mondta a portás atyai hangon — ez már egészen más!

— Szóval beszélhetek Molnár elvtárssal?

— Hát — illegette fejét a portás — az már más káposzta: Molnár elvtárs nincs itt.

— Ah... — pihegte a fiatal lány, pusztán illendőségből és mert nem akart huzatos kapualjban káromkodni — és miért nem mondta ezt mindjárt, az első alkalommal?

— Elfelejtettem — felelte a portás bűnbánóan. — Miről van szó?

— A felvételemről...

— A felvételéről? Hiszen az elintézett dolog. Éppen előttem beszélték meg tegnap Molnár és Gőgh elvtárs, hogy az elvtársnőt minden további nélkül alkalmazzuk. Azt hittem, már dolgozik.

— Nem — mondta az ifjú Vera — sétálok. Sétálok Gőgh elvtársnak, aki alig akar velem szóba-állni. Szabadság!

— Szabadság! — köszönt el a portás, de még utánaszólt: Ne búsuljon, mindez csak fontoskodás.

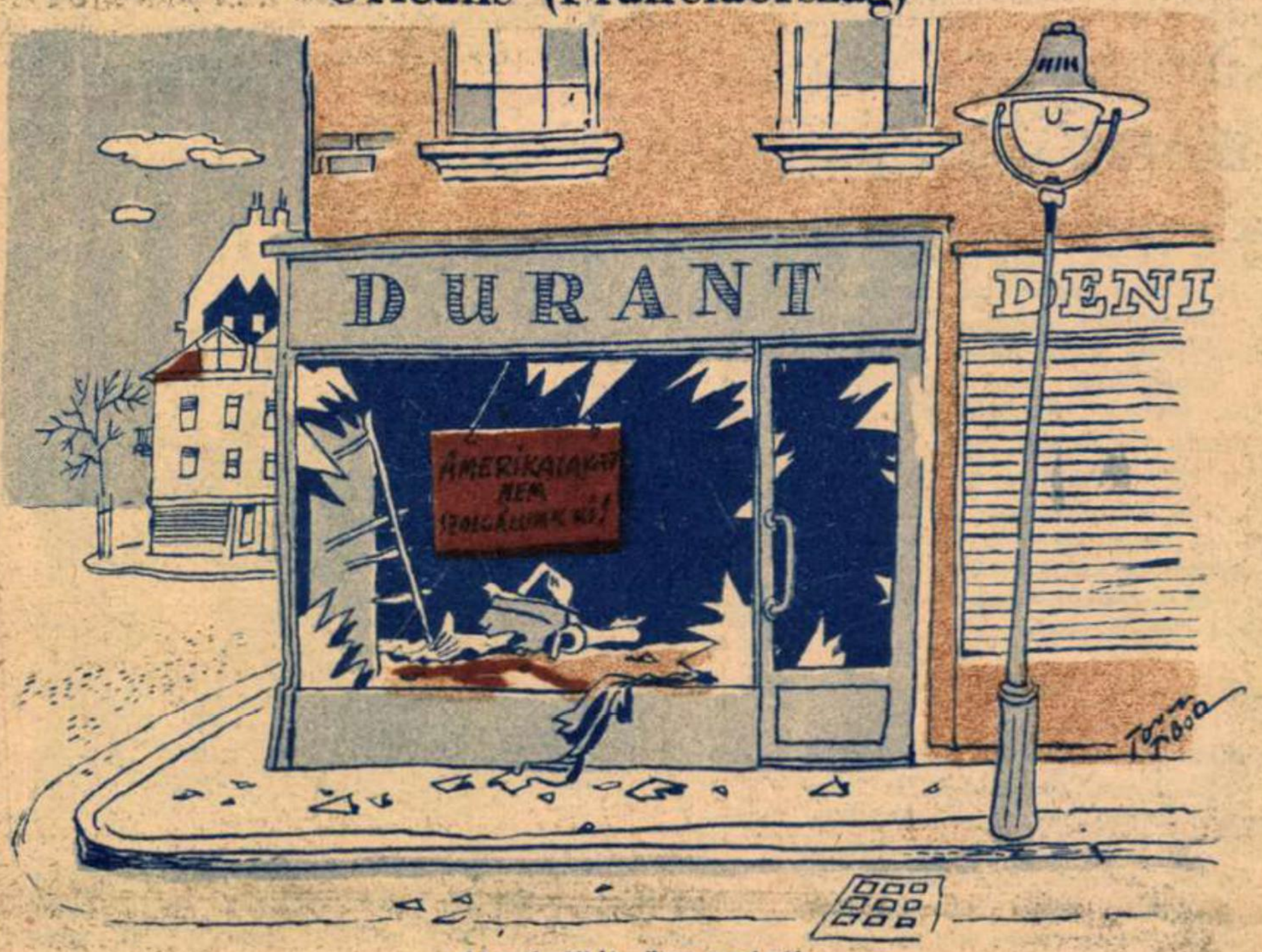
Ifj. Hegedüs Tibor

Washington (USA)

Bradley: El tetszenek menni?
Truman: Én bemondok a rádióba egy békeszózatot, Acheson Párisba megy békebeszédet mondani. De ti azért csak dolgozzatok szorgalmasan.

Orléans (Franciaország)

. . . kiszolgálták önmagukat!

Rovigo (Olaszország)

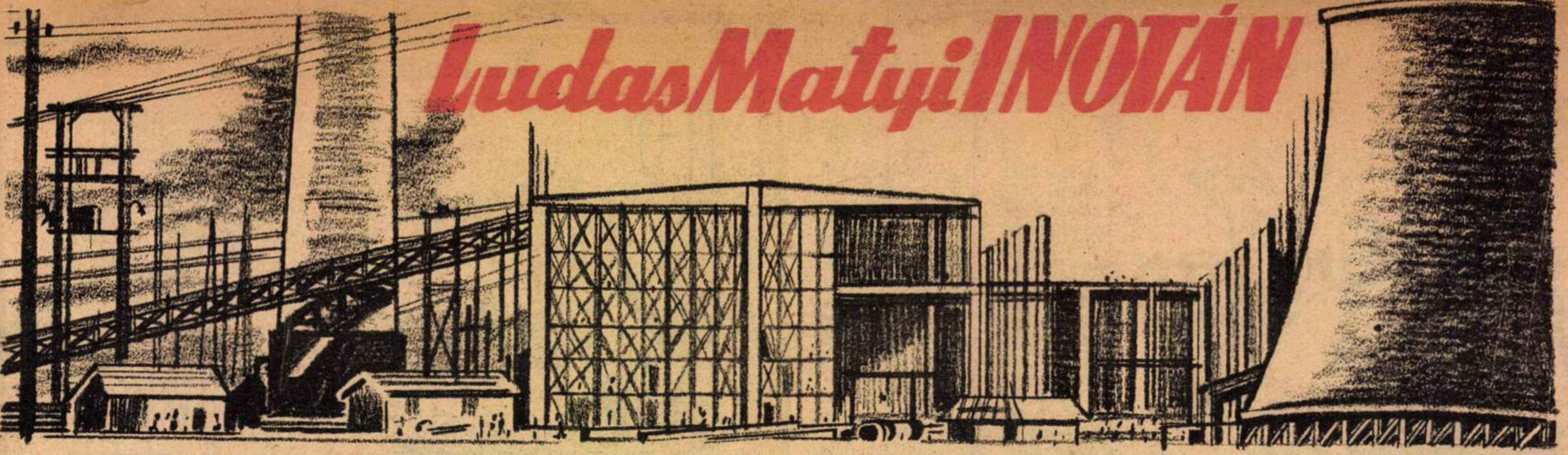

Egy munkás: Fegyverkezésre van pénz, de gátépítésre egy líra sem jut?
Scelba: Fogjátok le ezt az embert, igazat beszél.

Szuez (Egyiptom)

Keleti rablókaland.

Ludas Matyi INOTÁN

„Nem történt semmi!" — mondta egy elvtárs arra a kérdésünkre, hogy: mi újság Inotán. Szépmuzsikájú szó ez, hogy Inota. Szinte halljuk a duruzsoló áramot. Elárulhatjuk, hogy így duruzsolni csak a várpalotai barnaszén tud, ha előbb az Inotai Erőműben...

De várjunk csak! Nem történt semmi?

Hiszen másfél évvel ezelőtt még libalegelő volt az Erőmű helyén. Vajjon ki tudná megmondani, hogy hol vannak azok a libák, hol van az a legelő, és hol van az a libalegelő? Talán azok a szakemberek meg tudnák mondani, akik tíz-tizenkét évre becsülték az Erőmű felépítését, mivelhogy eddig ez volt a módi. A tizenkét esztendőből nem múlt el csak egy és az Erőmű már dolgozik, termeli az áramot, és nemsokára bekapcsolják az országos hálózatba. Természetesen még nincs teljesen kész. Így adódott az a furcsa helyzet, hogy az épület egyik felében már dolgoznak a turbogenerátorok, a másik felében meg a malteroslányok és a kőművesek: építik az Erőművet. Hat gépegység dolgozik már. Ezeknek április negyedikén kellett volna elindulniok, de az inotai dolgozók négy hónappal előbb teljesítették felajánlásukat. December huszonegyedikén újabb gépegységek indulnak el.

Az előbb már elárultam, hogy itt várpalotai barnaszénből készül az áram. Talán még emlékeznek rá, hogy amikor az iskolában a különböző szénfajtákról tanultunk, a felsorolásban a lista legalján említettük meg a barnaszenet. Ma azonban már a barnaszén is felverekedte magát és áram lett belőle, akárki láthatja.

Véget nem érő vonatok, különvonatok hozzák a szenet Inotára. A vasútállomáson egy óriássárkány-szerű daru fogadja a tiszteletreméltó vendéget, nagy hódolattal, mint ahogy dukál. A szén becsúcsül a daru emelőrészébe, lapátos fiatalok segítenek a beszállásnál, és azután a daru, mint a lift felrepíti a szenet a futószalagig. A futószalagról a malomba kerül, ahol azonban nem fogadja se a molnár, se a fia, se a szamár, mert ez nem olyan malom, mint Nádasdladányon. A malomban porrá őrlik a szenet és aztán úgy, ahogy van, befújatják a kazánba, ahol melege lesz a szénnek és minden bűne az eszébe jut, akárcsak a pokolra került volna. Hogy egy kicsit lehűtsék a drágalátost, vizet fecskendeznek be a tápszivattyúval. A szén izzadni kezd (nem csoda, ilyen hőségben mi is megizzadnánk egy kicsit), és magashőfokú gőz keletkezik. A hőmérő négyszáz fokot mutat, ezt azonban házi hőmérővel majdnem lehetetlen megmérni: a kazán nem tartaná tíz percig a hóna alatt. Ezt a gőzt kivezetik a kazánból, de nem sokáig örülhet a gőzzé változott szén a szabad életnek, hiába álcázza magát gőznek, felismerik és becsukják a turbinákba, akárhogy is gomolyog. A turbogenerátorban a gőz meghajtja a lapátokat, mint ahogy a Duna vize a sétahajó lapátjait és akár tetszik, akár nem, áram lesz belőle. S most kezdődik a duruzsolás, ez azonban már nem tartozik ránk.

Így lesz áram a várpalotai szénből az Inotai Erőműben. Amit netán kihagytunk, azt olvassák el egy idevágó szakkönyvben.

Mikes György

INOTÁN LÁTTUK

Az Inotai Erőműnek is van kapuja és bizony előfordulnak lógósok is. Ezt a műveletet kapun belüli munkanélküliségnek nevezik szaknyelven. Ezek itt-ott csellengenek, kóborolnak, mint annakidején a kóborlovagok. Ha ellátnák őket megfelelő munkával, munkalappal, akkor elfogynának soraik. Ha tudnák, mit kell aznap megvalósitaniok a nagy tervből, akkor nem mennének el kalandozásra. Szüntessük meg a lógást, hiszen már régen vége a lovagkornak.

•

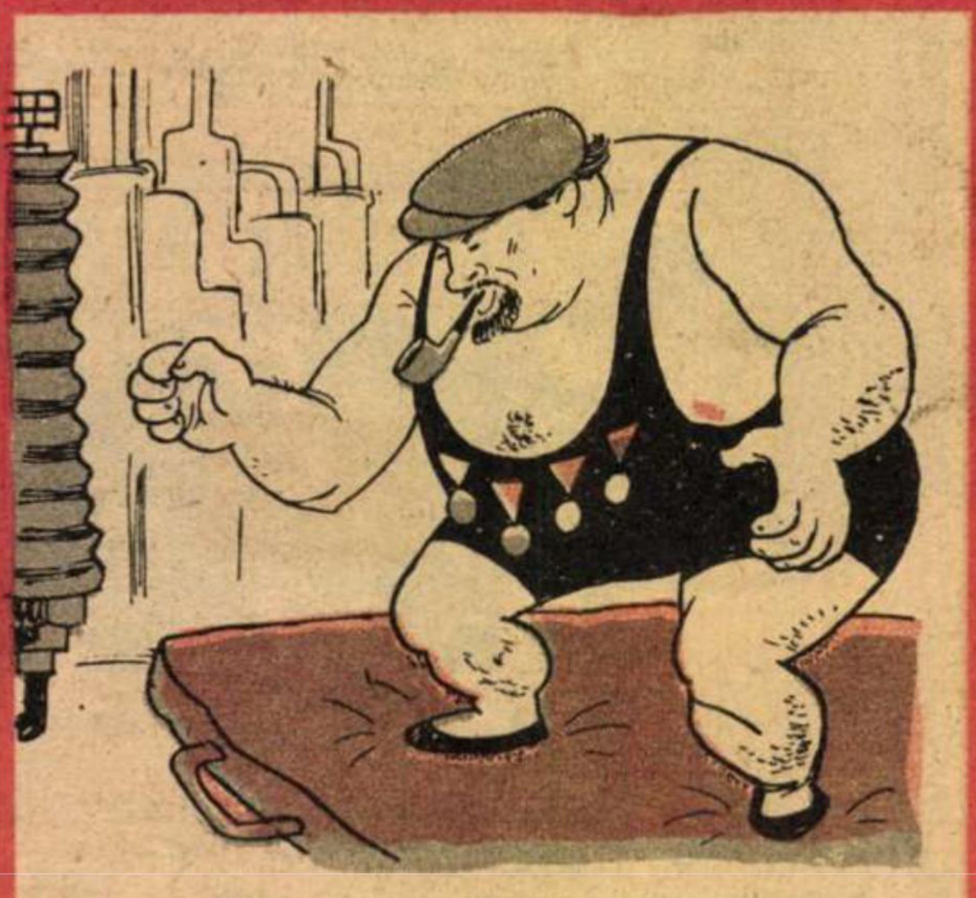
Inotán is megválasztották az új pártvezetőséget. Ezt akkor is megtudtuk volna, ha nem halljuk. Miért? Mert mozgalmasabb lett a mozgalmi munka. Az MNDSz, a DISz, az MSzT eddig csak papiron voltak, de most életre keltek papirjaikból.

•

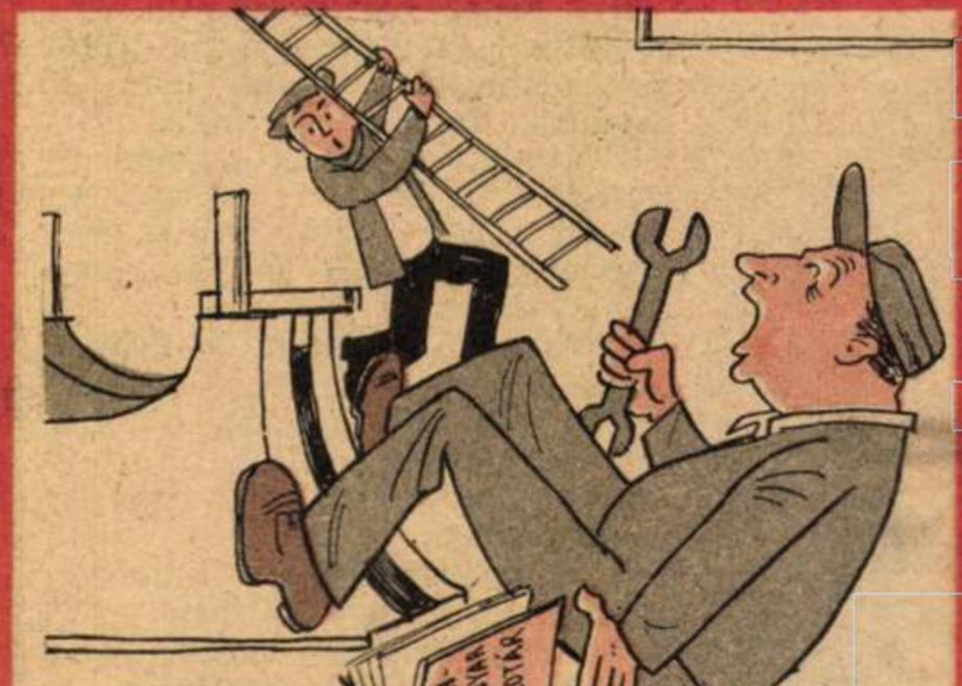
Minden második nap mozielőadás van Inotán és minden első és második nap, tehát mindig nyitva van a klub, ahol van pingpong-asztal, sakk és sok egyéb unalomüző. Állítólag az inotaiak unalmasnak tartják már Pestet. Mutassatok egy olyan pestit, mondták, akinek egy helyen van a munkahelye, lakása, színháza, mozija, sporttelepe, vendéglője, boltja, kirándulóhelye?

•

Ha már dekorációról beszélünk, meg kell emliteni a legutóbbi ünnepség diszitését. Ezt nem a házi dekoratőrök, hanem a Dekoráció N. V. készitette. Az igazgatósági épületet három hatalmas zászló diszitette. A baj csak az volt, hogy a magyar zászlón cseh felirat, a cseh zászlón pedig magyar jelmondat volt. Ezt a hibát még idejében észrevették. Egy másik hibát azonban nem vettek észre. Azt, hogy az ünnepségre egyetlen sztahanovistát sem hivtak meg. Ez több mint feledékenység.

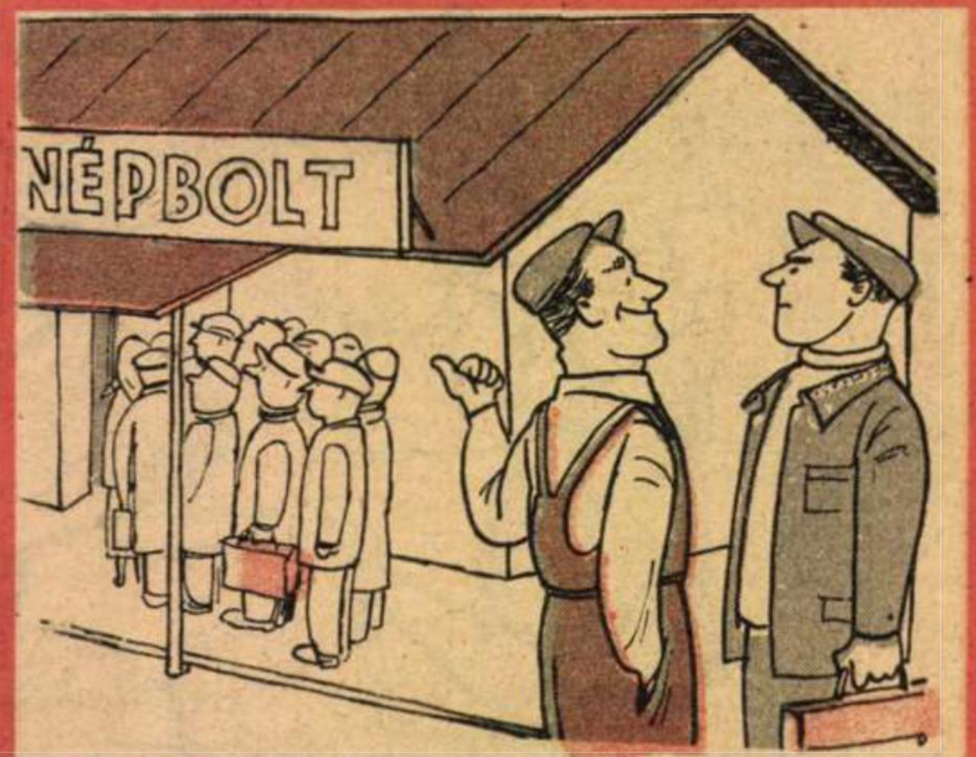
Suldovszkij Bedrich sokszoros csehszlovák görög-római stílusú birkozóbajnok. Van vagy 115 kiló. De nemcsak a birkozószőnyegen működik kitűnően, hanem Inotán is megbirkózik minden nehézséggel.

Aubrecht Károly szerelő magyar-cseh szótárt szerzett be, hogy megtudja magát értetni cseh dolgozó társaival. Legutóbb franciakulcsra volt szüksége és megkérte az egyik segédmunkást, hogy kérjen kölcsön egy csehszlovák szerelőtől. Elővette a szótárát, kiírt belőle egy szót és átadta a cédulát a segédmunkásnak. Az elvitte a cseh szerelőhöz és öt perc mulva hatalmas létrával jött vissza.

— De hiszen én franciakulcsot kértem. Megnéztem a szótárban és leirtam csehül.

— Akkor biztosan kettőt lapozott a szaki a szótárban, mert létrát kért a cédulán.

Az Inotai népbolt nagyon népszerű. Sőt túlságosan az. Ez a magyarázata annak, hogy a Népbolt környékén nincs szükség órára. Vannak ugyanis olyanok, akik a műszak végét nem várják be és rohannak a Népboltba. A fentiek ismertetése után rátérhetünk az alábbi párbeszédre:

— Nem tudod, hány óra?

— Pont félnégy.

Honnan tudod?

— Most érkeztek a Népboltba azok, akiknek négyig kellene dolgozni.

Nádasladányról autóbusz hozza be a dolgozókat Inotára. Néha azonban baj van a MÁVAUT-kocsikkal. Keveset indítanak és a dolgozók egy része nem fér rá a kocsira. Könnyű elképzelni, hogy milyen válogatott „jókívánságok" röpködnek a lemaradtak ajkáról a tovarobogó autóbusz után

Nem tudná megmondani?

Amikor megérkeztem Inotára, elhatároztam, hogy szakcikket irok és hogy ez sikerüljön, pontosan feljegyzem, amit a szakemberek mondanak.

Mindjárt meg is szólitottam valakit, aki egy magas oszlopon hosszú rudat szerelt.

— Kérem, nem tudná nekem megmondani, hogy mit csinál?

Értetlenül nézett rám, azután elmosolyodott és kezet rázott.

Megismételtem kérdésemet, mire számomra idegen nyelven mondott valamit. Blaskó János alapszervi ttitkár sietett segitségemre:

— Akivel beszél, az Tosnál Vencel cseh mérnök. Egy szót sem tud magyarul, Inotán ugyanis csehek is dolgoznak. A gépeket tőlük vettük. ők végzik a szerelési munka egy részét.

De pâr szavat azt tudja, — tiltakozott a mérnök. — Munkaverseny, műszak, túróscsusza.

Tolmács került elő. Tosnál elmondotta, hogy brigádja a villanytelep üzemegységeit köti össze csövekkel. Dicsérte a magyar dolgozókat és kijelentette, hogy sehol olyan gyorsan nem megy a munka, mint Inotán.

— Visszalátásra, — búcsúzott kedvesen.

Elhatároztam, hogy most egy magyar dolgozót szólitok meg. A kazánszerelésnél találtam egy kimondottan magyaros külsejű szerelőt. Első érdeklődő mondatom után mindjárt láttam, hogy megint mellé fogtam. Kérdésem ugyanis , igy hangzott:

Mi a kazánszigetelés lényege?

— Eredj Rózsi boltba ecetért, — hangzott a furcsa válasz.

Megint Blaskó elvtárs adta meg a magyarázatot:

— Akivel beszél, az Moravec, a kazánszigetelés művezetője. A legjobb cseh turbinaszerelő.

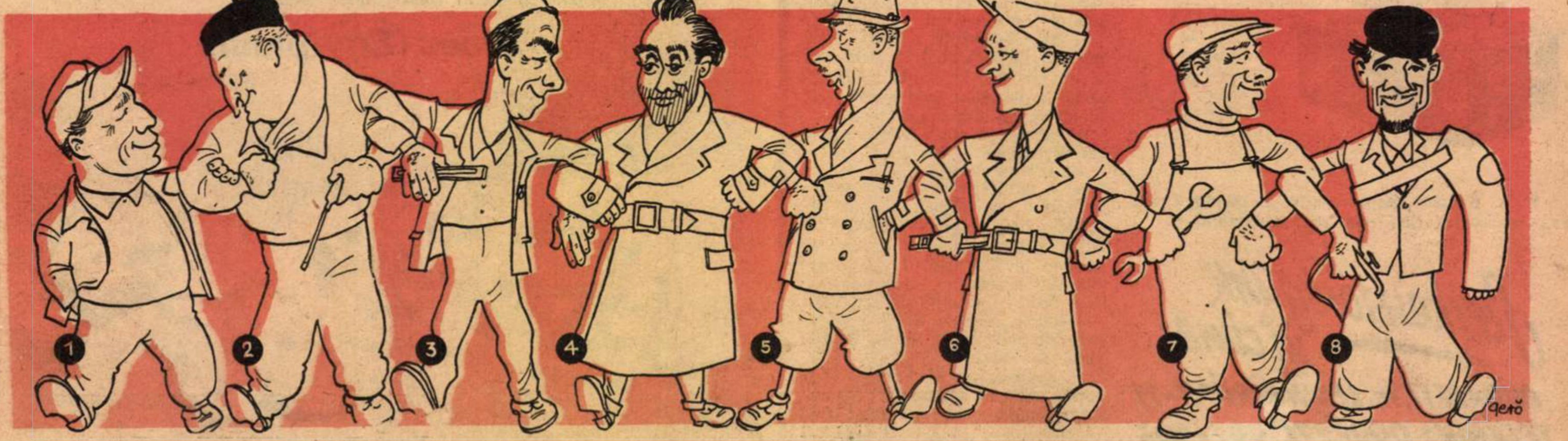
— De miért nézett engem Rózsinak és miért küldött boltba ecetért?

Moravec elvtárs úgylátszik megértette a kérdést, mert a kabátja hajtókáján lévő fémlapocskára mutatott. Ez volt rávésve: „ERBE".

— Az ERBE (Erőműberuházás) betűit igy magyarázzák viccesen a dolgozók. Moravec elvtárs büszke rá, hogy tudja ezt a magyar mondatot és minden alkalmat megragad, hogy elmondhassa.

Szakállas cseh dolgozók jönnek csoportunkhoz. Azért nem borotválkoznak, mert megfogadták, hogy amíg nincsenek készen a munkával, szakállt növesztenek. Nemsokára azonban már felkereshetik a borbélyt. A lelkes munka nyomán Inota a közeljövőben bekapcsolódik az országos áramhálózatba.

(—sti)

Ez a nyolc rajz a magyar-cseh baráti együttműködést jelképezi. Rattay Boluslav cseh főmérnök (6) a legnagyobb egyetértésben dolgozik együtt Szécsi László főmérnök-építésvezetővel (5). Péter János sztahanovista ács (1) mindig megbeszéli Kostlivy János cseh inspektorral (2) a munkát. Bicsak János, Inota népszerű góbészármazású sztahanovista felmérője (3) gyakran kikéri Tosnal Vencel (4) cseh mérnök tanácsát. Szirbik Miklós a vízlágyító szerelője (7) jó barátságban van Kastanek Bohumirral (8), a legjobb cseh szerelővel.

Jövő héten: a 72-es POSTAHIVATA BAN